

د افغانستان د جماعة الدعوة الى القرآن والسنة

عالي رتبه هيئت په كابل كې

۶- د پخوانی ملحد حکومت د بقایاؤ تصفیہ دی وشي او له حکومت څخه دی لیری کړی شی.

۷- د اسلامی مسئولیتونو داداء کولو په غرض دی ټولو جهادی تنظیمونو ته امکانات او حقوق ورکړای شی.

۸- د اسلامی دعوت دنشر او اشاعت لپاره دی ټول وسایل په کار واچول شی.

د جماعة الدعوة لور رتبه هيئت له صیغت الله مجددی، پروفیسور ربانی، استاد سیاف، مولوی صاحب یونس خالص، اینجینر احمد شاه، احمد شاه مسعود، مولوی جلال الدین حقانی، قومندان عبدالحق او نورو مسئولو شخصیتونو سره په لیدنو کتنو کی په پورتنیو تجاویزو باندی ټینگار وکړ او پدی ترڅ کی ئی د مسلمانانو ترمنځ

خپل یو لوړ رتبه هيئت کابل ته ولیږه، نوموړی هيئت داسلامی دولت له مشرانو او مسئولینو سره ملاقاتونه وکړل او لاندی تجاویز ئی ورته وپاندی کړل:

۱- د دینی تربیی لپاره دی په کابل او ولایاتو کی دینی مدارس تأسیس کړای شی.

۲- قرآن او سنت باید د قانون اعلی مرجع وی، ځکه چه دایوازینی لارده چه ټول مسلمانان پری راجمع کیدای شی.

۳- په افغانستان کی باید په فوری توگه اسلامی حکومت قایم شی.

۴- داسلام په سیوری کی امنیت برقرار شی.

۵- دخلکو ورځنی ژوند له شرعی تعلیماتو سره سم عیار او شرعی حجاب په فوری توگه نافذ العمل شی.

دا یو واضح اوڅرگند حقیقت دی چه جماعة الدعوة الى القرآن والسنة تنظیم په افغانستان کی یوازینی جماعة دی چه دجهاد دلورو اهدافو دلایسته راوپلو لپاره ئی موثر گامونه اخیستی او دکونړونو له آژادئ نه وروسته ئی هلته یوه اسلامی اداره د اسلامی امارت په نوم تأسیس کړی او شرع الله ئی په عمل کی تطبیق کړی ده، دمنطقی خلکو او اوسیدونکو ته ئی داسلام په سیوری کی دامن ناک ژوند شرایط برابر کړل، حدود الله ئی نافذ او تطبیق کړل.

بالآخره په کابل کی دقدرت له انتقال نه وروسته جماعة خپله فريضه وگڼله چه د«وتعاونوا علی البر والتقوی ولاتعاونوا علی الاثم والعدوان» دالهی حکم په تعمیل او د دینی نصایحو په اساس چی فرمائی: «الایین نصیحة»

وحدت، یووالی او اتفاق دوخت او شرایطو ضرورت وگانه او پدی نی تاکید وکې چه د یو اسلامی حکومت د قیام او د امنیت د استحکام لپاره د مجاهدینو اتحاد او اتفاق یوازینی لاره ده.

جماعة الدعوة الى القرآن والسنة د حق داعی یو جماعة دی چه دهجاده په اوږدو کی نی دهجاده د مقدسی وظیفی ترڅنگ د دعوت وحبیه هم سرته رسولی او مسلمانانو په عامو صداقاتو نی دهجاده او دعوت وسایل تهیه کړی او ددغه دوران په ټولو لورو او ژورو او تودو او سړو کی هیڅکله هم له خپل اسلامي مسیر څخه ندي اوښتي. د جماعة الدعوة الى القرآن والسنة ثابت دریځ او حق دلاری څخه عدم تنازل ددی سبب شو چه دهجاده بانی او د جماعة امیر د شهادت لوړ مقام ته ورسید، مگر جماعة قایم او تر آېده به همدغه نهج او تگلاره جاری ساتی.

د جماعة مشرتابه د جماعة داهدافو په رڼا کی همیشه له هرچاسره په نیکو کی تعاون کړی او دانی خپله

فرضه گڼلی او د آینده لپاره به هم انشاء الله په بړوتقوی کی له ټولو مسلمانانو سره تعاون جاری وساتی.

دکنونو اسلامی امارت وپاړی چه په منطقه کی نی دخپل توان او قدرت په اندازه دهجاده اهداف سرته رسولی او عملاً نی شرع الله نافذه کړی او دخلکو دمال، محان او عزت ساتندوی دی، دا به ترهغه وخته پوری په همدغه منوال قائم وي تر څو چه په ټول افغانستان کی یو پیاوړی مرکزی اسلامی حکومت استقرار وموی، امارت او جماعة به له خپلونورو مجاهدینو ورونو سره اوږه په اوږه د اسلامی حکومت د قیام او استحکام او همدارنگه د امنیت د تأمین او د متحد پیاوړی افغانستان په لاره کی نه ستړی کیدونکی هلی محلی جاری

وساتی او پدی لاره کی بی کچه هاند خپله شرعی فرضه گڼی، البته الله تعالی دی نه کړی که دکابل ښار دبیلایلو تنظیمونو او ټولو ټپلو ترمنځ د اقتدار گټلو دجگړی په ډگر بدل شی او ځوک وغواړی چه د افغانستان د مجاهد ملت دځوارلس کلن مقدس

جهاد په سپیڅلی صفحه دقوم، ژبی، سمت او دتنظیم دگټو اومصالحو دمحفظ تور داغونه ولگوی او په خپل لاس نیوالو ته داسند په لاس ورکړی چه دغه اوږد خونړی جهاد دالله تعالی درضادحصول او دافغانستان د آزادۍ او اسلامی حیثیت دگټولو لپاره نه بلکه یوازی دکوم قوم یا تنظیم داقتدار د کړسۍ دلاسته راوړلو لپاره سرته رسیدلی نو جماعة الدعوة الى القرآن والسنة به دخپلی سپیڅلی اسلامی مشی په اساس په هیڅ ډول دغو رقابتونو کی برخه وانه خلی او داسلام او افغانستان دلوړو گټو په خاطر به د مجاهدینو داتحاد او په افغانستان کی د یو پیاوړی اسلامی حکومت د ټینګښت لپاره خپل فعالیتونه گړندی کړی.

موجوده هیئت وکولای شو چه د آینده لپاره په افغانستان کی د اسلامی دعوت د نشر او اشاعت پخاطر د مشرانو او مسئولینو سره تفاهم وکړی او په کابل کی د دغه مقصد پخاطر یو مرکز پرانستل شی. ومن الله التوفیق.

په کابل کې د جماعة الدعوة الى القرآن والسنة د لور د تبعه هيئت له غړي او سياسي مشاور وروږ ابو عبيد سره د دعوت د مجلې د خبريال مرکه:

پوښتنه: کولای شئ واضح کړئ
چه ستاسو تگ کابل ته د څه مقصد
لپاره وو؟

ځواب: بسم الله الرحمن الرحيم
الله تعالی فرمایي «ولتكن منكم امة
يدعون الى الخير ويأمرون بالمعروف
وينهون عن المنكر» الاية.

تاسو ته واضحه ده چه جماعة
الدعوة الى القرآن والسنة افغانستان
اسلام ته د بلنې هغه جماعة دی چه
دعوت یی عام شکل لری او په کومی
خاصی سیمي با قوم پوری منحصر
ندی، دا د انبیاء علیهم السلام دعوت
او پدی امة کی د نیکو اسلافو تگلاره
ده.

په افغانستان کی چه کله د جهاد
شهید امام او داسلام لوی مفکر الشیخ
جمیل الرحمن (رحمه الله) ددی جماعة
بنسټ کېښود، نو یوازینی هدف یی دا

ؤ چه د افغانستان مسلمان ملت د
اسلام د دین له تعلیماتو او علم څخه
برخمن شی، د دوی له ژوند څخه د
شرکیاتو، بدعاتو او ناروا رسمونو او
رواجونو توری تیاری لیری شی او د
مسلمانانو د ورځنی ژوند په ټولو
ابعادو اسلام حکومت وکړی.

د توحید دغه ناره د کټونو له
سردرو څخه پورته شوه او له مختلفو
پړاو څخه تیریده، څو د کمونیستانو له
کودتا نه وروسته یی د وسله وال جهاد
شکل غوره کړ؛ مگر د جهاد په څنگ
کی د جهاد شهید امام دینی دعوت او
روزنه هم خپله فرضیه گڼله او دغه اړخ
ته یی پوره توجه وکړه.

د کټونو له آزادئ نه وروسته د
شهید شیخ (رحمه الله) په مسئولیتونو
باندی یو بل بار هم ور زیات شو چه
هغه په کټ کی د یو اسلامی حکومت

قیام ؤ، داسی یو حکومت چه له نظر
نه پرته یی په څو نژدی پېړیو کی
عملی بیلگه نه درلوده.

شهید امام په کټ کی یو اسلامی
حکومت تأسیس اوشرع الله یی دعمل
په ډگر کی تنفیذ کړه او پدی لپار کی
یی د شهادت تر مقام پوری خپل ټول
مرامونه تر وروستی پړاو پوری ورسول
او د جماعة او ددی لاری په تلونکو
باندی همدغه ذمه واری او مسئولیتونه
پاتی دی چه د اداء کولو او سرته
رسولو لپاره یی هلی ځلی جاری دی.

په کابل کی چه کله قدرت
مجاهدینو ته منتقل شو نو د جماعة
په وظایفو کی نور زیاتوالی هم راغی
چه هغه په کابل او ټول افغانستان کی
داسلامی دعوت نشر او اشاعت، په بړ
او تقوی کی د حکومت له نیکو افرادو
سره همکاري، په ټول ملک کی د

اسلامی حکومت قیام او د اسلام په سیوری کی دامنیت استقرار او استحکام دی چه دغه زمونږ د موجودیت اساسی ټکی دی.

مونږ وکولای شول چه په کابل کی له اکثر و جهادی مشرانو سره وگورو او دوی ته دا په ډاگه کړو چه د غوارلس کلن جهاد یوازینی هدف د الله تعالی د رضا محصول او د کلمه الله سر لوی ده، حکومت د دغه هدف د لاسته راوړلو په لار کی د وسیلی په توگه استعمالیدای شی، هغه څوک چه د هدف او وسیلی تر منځ توپیر یا نشی کولای او یا وسیله هدف گڼی، د الله تعالی له سختی پوښتنی سره به مخامخ شی. اوس چه د حکومت واگی د جهادی مشرتابه په لاس کی دی، دا په حقیقت کی دالله تعالی ازمیښت دی دغه وسایل باید داسلام او اسلامی ژوند د پییرازی او جوړښت او د دین د نشر او اشاعت په لاره کی په کار واچول شی. قرآن او سنت باید د قانون اعلی مرجع وی او دا موهم واضحه کړه چه د افغانستان جماعه الدعوه خیر او حق ته د بلنی یو جماعه دی چه په بر

او تقوی کی له ټولو مسلمانانو سره تعاون خپله فریضه گڼی، خو بدی او عدوان د هر چا خپل کار دی او جماعه ورسره کوم کار نلری.

پوښتنه: آیا تاسو په خپلو کتنو کی د کوم جهت ملاتړ اعلان کړی دی؟

ځواب: مونږ له ټولو مشرانو سره لیدلی او له ټولو څخه مو په کلکه د اسلامی حکومت د استقرار، اتحاد او یوالی د تأمین او دجنگ جگړو د ختمولو غوښتنه کړی ده، د چا مو په ځانگړی توگه ملاتړ او یا مخالفت ندی اعلان کړی، او ټولو ته مو دا ویلی دی چه په نیکوی کی زمونږ تعاون شته او دا یو شرعی اصل دی.

پوښتنه: له حضرت صیغت الله «مجددی» سره ستاسو دکتنی اهم نقاط څه وو؟

ځواب: له حضرت صاحب سره مونږ دهیئت په شکل وکتل او پورتنی مطالب مو ورته ذکر کړل او دامو ورته زیاته کړه چه تاسو په حقیقت کی دازمیښت په معرض کی واقع یاست او دایو دروند باردی تقوی الله باید په

ټولو حالاتو کی درسره وی، دشرعی تعالیماتو فوری تنفیذ ستاسو ذمه واری ده، شرعی حجاب باید په فوری توگه تنفیذ العمل شی. د میلبیا اصلاح ضروری ده، دپخوانی ملحد حکومت بقایا باید دحکومت له عهدوڅخه لیری کړای شی، د اسلامی حکومت قیام او داسلام په سیوری کی دامنیت استقرار او استحکام، امر بالمعروف او نهی عن المنکر جماعه خپل فرض گڼی او خپل قول وسایل به پدی لارکی په کار واچوی.

مونږ زیاته کړه چه پدی حساس وخت کی چه داسلام دښمنان داهڅه کوی چه دمجاهدینو حکومت ناکام او بدنام کړی، اسلامی یووالی او د مجاهدینو ترمنځ تفاهم ته اشد ضرورت دی، هغه ورونه چه لدی حکومتی چوکاټ څخه بهردی، دهغوی هڅو ته باید دقدر په سترگه وکتل شی او راضی کړای شی.

پوښتنه: ستاسو په نظر په کابل کی ستاسو د موجودیت په وخت کی دکابل حالات څنگه وو؟

ځواب: تاسوته ښکاره ده چه

افغانستان دڅوارلس کالو راهیسې دجنگ په حال کې دی، دجهاد په اوږه - دو کی نوی نسل په وجود راغلی چه ټول عمرنی په جنگ کی تیرکړی دی، دوی له نظم او دسپلین سره څومره چه لازم دی آشنا ندی پدی اساس هلته څه گټورۍ او بډامنی وجود لری له بلی خوادخاد کارکنان او دپخوانی حکومت بقایا هم دا کوشش کوی چه امنیت مختل کړی او یو شمیر هغه مجاهدین هم چه له کابل څخه بهر دی، کله ناکله عملیات اجرا کوی چه داهم دامنیت دخرابولو باعث گرځی، همدارنگه نورو تخریبکارانو ته ددی زمینه برابر پرې چه خپل شوم اعمال ترسره کړی چه پدی اساس بی عزتی، لوټ مار او نوره بډامنی منځته راځی، خو کیدای شی چه دصالحو مجاهدینو په بی دریغه قربانیو داوضع دسمون لوړته روانه شی.

پوښتنه: آیا د جماعه مسئولین د کابل د مشکلاتو په حل کولو کی کوم رول لوبولی شی؟

ځواب: دکابل دورونو دمشکلاتو په حل کی جماعه حتی الوسع کوشش

کوی اوقولو ته د تقوا او نیکی کولو او یو بل ته د وروری د لاس ورکولو توصیه کوی. دجماعه مسئولینو په کابل کی د فریقو ډلو له مشرانو سره هم کتنی کړی او داغوبښتنه ئی تری کړی چه یو بل ته تنازل وکړی، څو دا دریدلی مسلمانان نور له کړاؤنو او مصائبو څخه خلاص او د ورورگلوی په فضاء کی یوه اسلامی ټولنه جوړه کړی، هلته چه کومه جرگه د صلی دجرگی په نوم جوړه شوی جماعه هم پکی غږیتوب لری.

پوښتنه: آیا په کابل کی اوس د دعوت خپرولو ته زمینه برابر ده او تاسو ددعوت د مراکزو په رابطه کوم کار وکړای شو؟

ځواب: دا واقعیت دی چه ټول ملک بالخصوص کابل اسلامی دعوت ته اشد ضرورت لری، کومو خلکو چه دکمونیسټی رژیم په سیوری کی ژوند کړی، هغوی داسلام له اساساتو او تعلیماتو سره بالکل ناآشنادی داسلام د بلندیانو، علماء کرامو او طالب علمانو ذمه واری ده چه په پوره حکمت سره ددغو خلکو داسلامی

ژوند په جوړست کی خپل فرایض ادا، او په داوطلبانه ډول هغه بنیادی مسایل رامنځته کړی چه نننی مسلمانان ورته ضرورت لری.

مونږ وکولای شول چه دینی حلقی جوړی او د دعوت دخپرولو مقدماتی چاری منسجمی کړو

د حالاتو په آرامی سره به انشاء - الله عملی اقدامات وشي.

پوښتنه: داتحاد اسلامی او حزب وحدت ترمنځ په جگړه کی دجماعه موقف څه وو؟

ځواب: دغه مشکل د اول ځل لپاره ددغو دوه تنظیمونو ترمنځ پیداشوی ؤ چه بالاخره ئی وسله وال شکل غوره کړ او ددواړو ډلو دتلفاتو سبب شو چه بیا وروسته د حزب وحدت داعمالو په وجه عام شو، البته دجماعه یو شمیر مجاهدین دحزب وحدت او حرکت محسنی له خوا ونیول شول چه زمونږ له مجاهدینو سره ئی ډیر بد سلوک کړی ؤ.

دا هم باید واضح شی چه حزب وحدت په ناروا ډول دکابل په ځینو محایونو قبضه کړی ده

او د زور له لاری غواړی چه خپله
سلطه او پابرتی په نورو مجاهدينو
ومنی او یا خپلی غوښتنی پدی ډول
ترلاسه کړی. ددوی لپاره مناسبه داوه
چه دتفاهم او صلح له لیاری خپل
مسایل له حکومت او مجاهدينو سره
حل و فصل کړی.

پدی ډول تنظیمی برخوردونو کې د
جماعة پالیسی دا ده چه ټول مجاهدين
باید خپلی ستونزی دقرآن او سنتو په
رڼا کی حل او فصل کړی.

پوښتنه: لکه څنگه چه معلومیږی
په کابل کی دمجاهدينو حکومت په
هیڅ ولایت باندی برلاسی نلری او په
هرولايت کی دمجاهدينو ځانگړی
حکومتونه خپل خپل کارونه کوی،
آیادغه کاردهیواد یو موټی توب ته
زیان نه رسوی؟

ځواب: داواقعیت دی چه تراوسه
پوری حتی په کابل کی لا دولت پوره
سلطه نلری او ولایتونه پاخوله اداري
څخه محروم دی او یا دمحلې شوری
گانو پواسطه اداره کیږی، که دغه
شکل ادامه ومومی، یقیناً دافغانستان
یو موټی توب ته لوی زیان رسوی

جماعة الدعوة پدی هڅه کی دی چه په
کابل کی یو پیاوړی اسلامی حکومت
منځته راشی او ولایتونه په مرکزی
اداره کی شامل کړای شی.

پوښتنه: ځینی ډلی په هیواد کی
دنجزنی غوښتونکی دی او غواړی چه
مرکزی حکومت باید دولایاتو په چارو
کی مداخله ونکړی، دجماعة الدعوة
الی القرآن والسنة موقف څه دی؟

ځواب: جماعة الدعوة الی القرآن
والسنة دپو پیاوړی، متحد او اسلامی
افغانستان لپاره کوشش کوی او خپل
ټول هغه وسایل او امکانات په کار
اچوی چه دغه هدف پری سرته رسیدای
شی اوهیڅکله به چاته ددی اجازه
ورنکړی چه یوه لویشت خاوره هم له
افغانستان څخه تجزیه او بېله شی،
هغو خلکو چه دهیواد په شمال او نورو
سیمو کی دنجزنی آواز پورته کړی، په
حقیقت کی دافغانستان دمسلان ملت
دپیاوړی توب دښمنان دی او انشاء
الله چه هیڅکله به هم خپل دی شوم
هدف ته ونه رسیږی.

پوښتنه: په افغانستان کی د
گوندونو تعدد څنگه ارزایابی کوی او

آیا په راتلونکی کی به زیات شمیر
سیاسی احزاب په افغانستان کی
فعالیت وکړی که کوم بندیږ به پری
ولگول شی؟ آیادغه موضوعات موله
جهادی مشرانو سره په خپلو لیدنو
کتنو کی مطرح کړل؟

ځواب: اصلاً په اسلام کی
گوندونه وجود نلری، دا د الهادی
نظامونو تأثرات دی چه اسلامی امة
نی قوته قوته کړی اوپه گوندونو نی
تقسیم کړی دی، مسلمانان باید په یوه
امیر باندی راټول شی، دا چه پدی
شرایطوکی داسلام ددغه اصل تطبیق
مشکل ښکاری، پدی اساس باید
خامخا گوندونه موجودوی، نو اسلامی
حکومت باید یوازی او یوازی اسلامی
تنظیمونو ته دفعالیت اجازه ورکړی
اویس، مونږ په کابل کی دغه موضوع
دموجوده دولت مسئولینو ته رسولی
ده.

پوښتنه: راتلونکی حکومتونه به
ترکومه حده دمطبوعاتو آزادی تحمل
کړای شی، که په اسلامی مطبوعاتو
باندی بندیږولگول شی، د جهادی
تنظیمونو عکس العمل به څه وی؟

ځواب: د اسلامي حکومت مطبوعات بايد يوازي داسلامي دعوت د نشر او اشاعت وسيله وگرځي او د خلکو په ديني تربيه او ذهني بيداري بايد پوره او مؤثر رول ولري، دگوندی او نورو تعصباتو پرېنء حقايق پټ نکړي او يوازي اسلامي مطبوعاتو ته بايد اجازه ورکړای شي او بس.

پوښتنه: د لونی جرگې درابللو په کار د جهادي مشرانو ترمنځ سخت اختلافات موجود دی، ستاسو رايه څه ده؟

ځواب: د افغانستان مسئله بايد داسلامي قوانينو په رڼا کې حل او فصل شي اسلام پوره او مکمل دين دی او دژوند دټولو متعلقه امورو لپاره لازم اوکامل هدايات اولارښودنی لري، په اسلام کې د حکومت نظام موجود دی، له هغه سره سم بايد دافغانستان دمسلمان امة سرنوشت وټاکل شي.

پوښتنه: مسعود او حکمتيار په شپږو مياشتو کې د انتخاباتو غوښتونکي دي، آيا دغه کار په دغه موده کې امکان لري؟

ځواب: لومړی خو زمونږ له نظره انتخابات د افغانستان دمظلوم او مسلمان ملت ددردونو لپاره دواڼه شی کيدای او په دين کې هم کوم بنياد نلري، دوی بايد ټول مشکلات يوازي د اسلام داصولو له ليارې حل اوفصل کړي.دمشکلاتو په حل کې که داسی ذرايعوته لاس واچول شي چه شرعی صېغه ونلري، نو مشکلات به نورهم زيات کړي، سربيره پردی له او سنيو حالاتو څخه داسی ښکاری چه دا شرايط د انتخاباتو لپاره مناسب او مساعد ندی.

پوښتنه: ځنی خلک داسی وائی چه د امام الجهاد شهيد جميل الرحمن (رحمه الله) له شهادت نه وروسته د جماعة کارونه په ټپه ولاړ دي او هيڅ ډول تحرك په کې نشته، ستاسو نظر پدې هکله څه دی؟

ځواب: دجهاد دشهيد امام له شهادت نه وروسته دجماعة کارونه دپخوا په شان پرمخ روان دي، البته وروستيو بدلونونو چه په نورو جهادي تنظيمونو باندی کوم اثرات ښندلی، جماعة هم تری مستثنی ندی، خوددی معنی دا نه ده چه دجماعة کارونه له

رکود سره مخامخ شوی دی، کومی اداری او جهادی اودعوتی مرکزونه چه دجماعة ترقيادات لاندی کار کوي، هغوی له پخوا زيات منظم اومنسجم دی.،ديادونی وودی چه جماعة الدعوة الى القرآن والسنة افغانستان کوم گوند ندی چه دسیاسی هدفونو پخاطر رامنځته شوی وی، بلکه دالله تعالی له ارشاد سره سم چه فرمائی«ولتکن منکم امة يدعون الى الخير ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنکر..الاية» اوله نبوی ارشاد سره سم چه فرمائی «لاتزال طائفة من امتی علی الحق منصوره لا يضرهم من خذلهم حتی يأتي امرالله»

دا جماعة خير ته ددعوت يو ټولگی دی چه دانبياء کرامو او نيکو اسلافو لارنی خپله کړی او هماغه دعوت ئی په هماغه طريقه روان کړی او د قيامت ترورځی پوری به جریان لري، که يوه طبقه سترې کيږي يا له منځه ځي، الله تعالی د هغی پر ځای بله طبقه پيدا کوي، مگر دغه مشال به د تل لپاره روښانه وی.

د جهاد شهيد امام پداسی حالاتوکي د توحيدی دعوت بنياد

کېښود چه هره خوا تورتمونو احاطه کړې وه او هېچا ددی توقع نه درلوده چه دا دعوت به د ټولو محاربو، دښمنیو او مشکلاتو سره سره پدی مستوا په افغانستان کی خپور شی. ډول ډول تکالیف او مشکلات په دغه فقیر داعی باندی راغلل، تل به له تهدیدونو سره مخامخ ؤ، په ډاگه ورته ویل شوی وو چه د انبیاؤ او سلفو لار پرېږدی او تنازل وکړی، مگر شهید د حق له لیاری څخه یو ذری انحراف ته حاضر نه شو او شهادت ته یی په دی لار کی ترجیح ورکړه او خپل مسئولیتونه یی د الله تعالی په وړاندی په ډیر متانت او ځواغدری سرته ورسول او پدی ملت او ددی دعوت د لاری په ملگرو یی حجت قایم کړ. له نیکه مرغه شهید امام نه یوازی دا چه یو تکړه مجاهد او بلندی ؤ، بلکه یو پیاوړی مربی هم ؤ. هغه په زرهاؤ ځوانان داسی وروزل چه د مظلوم شهید بل کړی مشالونه به د ملک په گوټ گوټ کی په خپلو سریندنو سره بل ساتی او دغه نهج به د ژوند تر وروستیو سلگو پوری

تعقیبوی.

پوښتنه: مجددی صاحب چه یوازی مجاهدینوته د انتقالی قدرت لپاره کابل ته استول شوی ؤ، د خپل حکومت دټینگښت لپاره له حزب وحدت سره داسی شرایط ومنل چه صلاحیت یی ورسره نه ؤ دغه کار ستاسو په نظر څنگه دی؟

ځواب: زمونږ له نظره د پښور معاهده هم مکمله نده، ځکه چه ځینی جهادی تنظیمونه په کی له نظره غورزول شوی وو، غوره دا وه چه زمونږ جهادی مشرانو ټول جهادی تنظیمونه پدی معاهده کی له ځان سره ملگری کړی وائی.

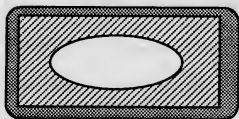
په هرصورت دا چه د اوه تنظیمونو تر منځ څرنگه معاهده شوی، دا د ټولو جهادی مشرانو شرعی ذمه واری ده چه په خپلو تعهداتو باندی وفا وکړی او دی ته موقع ورکړی چه دا کړیدلی مسلمان ملت په یو بل مصیبت اخته شی، د افغانستان په جهاد کی د هر چا وزن او کردار معلوم دی، هر چاته باید د خپل وزن سره مناسب حقوق ورکړشی.

پوښتنه: ویل کړی چه خارجی لاسونه نه پرېږدی چه افغانستان ته امن راشی، ستاسو نظر پدی هکله څه دی؟

ځواب: د جهاد په دوران کی له مونږ سره ځینو مسلمانو ملکونو د اسلامی اخوت پر بنیاد مرستی کړی چه پر خپل ځای د قدر وو دی، مگر دا باید ددی معنی ونلری چه دوی زمونږ په کورنیو چارو کی لاس وهی او یا زمونږ داخلی نظام گډوډ کړی.

پدی وروستیو وختو کی د ایران لاس وهنه بالکل ښکاره او په ډاگه شوی ده، وروستی حوادث چه د اتحاد اسلامی او حزب وحدت ترمنځ پېښ شول، له دغه ځایه نشئت کړی دی، دوی باید زمونږ پدی گډوډ او پاشان حالت باندی رحم وکړی اوده افغانستان ملت پرېږدی چه خپل سرنوشت په خپله وټاکی.

(وما النصر الا من عند الله)

د اسلامي حکومت د تأسيس لاره

اسلامي اصول که غربي ديموکراسي؟

د شهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله) له خطباتو څخه

د افغانستان د کنړ و نو د اسلامي امارت او د جماعة الدعوة الى القرآن والسنة دامير شهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله) هغه عالمانه وينا چه په ۱۴۱۱/۵/۷ هـ. ق نيته مطابق د (۱۹۹۰/۱۱/۲۳) ميلادي يي د جمعې مبارکي په ورځ د اسعد آباد په جامع مسجد کي ايراد کړه:

عليهم السلام چه په کوم دين او طريقه رالېږل شوی دی، همدغه ستا سو دين او طريقه ده اودا يوه طريقه ده دټولو انبياؤ عليهم السلام يعنی دحضرت آدم عليه السلام نه ترحضرت محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم پوری د ټولو انبياؤ يو دين او يوه طريقه ده. «اوزه ستاسو رب یم زما بندگان وکړی» ټول انبيا پدی طريقه لېږل شوی چه رب يوازی يو الله دی، نو د بندگان مستحق هم يوازی يو الله تعالى دی. يو پيغمبر الله تعالى پدی ندي رالېږلی چه دالله نه سيوا دی دپل چا پرستش او بندگان وشی، څنگه چه د ټولو مخلوقاتو له خلق او پيدايښت نه

قولوا قولاً سديدا. يصلح لكم اعمالکم ويغفر لکم ذنوبکم فمن يطيع الله ورسوله فقد فاز فوزاً عظيماً ○ وقال الله تعالى: ان هذه امتکم امة واحدة وانا ربکم فاعبدون ○ (سورة انبياء) محترمو مجاهدينو ورونو! کوم ايت پاک چه ما ستاسو په وړاندي تلاوت کړي، ددی ايت پاک نه مخکي په همدغه سورة کي رب العزت هغه وظائف او مکلفيتونه په نيته کړي چه دهغو دسر ته رسولو له پاره ټول انبيا عليهم السلام دنياته استول شوی وو، نو په دی ايت پاک کي الله تعالى فرمايی: دغه انبيا

نحمده ونصلی علی رسوله الکريم ا مابعد فاعوذ بالله من الشیطن الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

ياايها الناس اتقوا ربکم الذي خلقکم من نفس واحدة وخلق منها زوجها وبث منهما رجالاً كثيراً ونساءً واتقوا الله الذي تساءلون به والارحام ان الله کان علیکم رقيباً ○ او كماقال الله تعالى: ياايها الذين امنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن الا وانتم مسلمون ○ ياايهاالذين امنوا اتقواالله و

وروسته هغوی د خپلی وظیفی په اداء کولو کی الله تعالی ته منقاد او طایع او دالله تعالی په بندگي مصروف وو. په ټولو مخلوقاتو کی پیریان او انسانان هغه مخلوق دی چه دوی ته الله تعالی قدرت او طاقت ورکړی دی او اختیار او اراده یی ورکړی ده او مکلفیت یی ورته په غاړه اچولی دی.

«و ما خلقت الجن والانس الا ليعبدون» پیدایښت ددی د پاره دی چه د الله تعالی پرستش او بندگی وکړي. یعني ټول پیریان او انسانان الله تعالی د دي لپاره پیداکړي دي چه دالله تعالی بندگي وکړي. انبیاء علیهم السلام الله تعالی ددی لپاره رالېږلی دی، چه دالله تعالی پرستش او بندگي وکړي، البته دبندگي او پرستش په طریقو کی به فرق ؤ، مگر دټولو غایه او هدف یوازی دالله تعالی بندگی او پرستش ؤ. دآدم علیه السلام نه تر محمد صلی الله علیه وسلم پوری دا ټول یو امت دی. ددوی دټولو منهج او هدف یوازی دالله تعالی بندگی او پرستش دی. کله چه پیغمبر ژوندی وی دامت امامت هغه ته حواله وی، چه پیغمبر ځی د امت امامت د هغه خلیفه ته حواله وی، څرنگه چه

ټول امت دپیغمبر په انقیاد او اطاعت مکلف دی، همدارنگه دا ټول امت د پیغمبر دخلیفه په اطاعت مکلف دي چه دهغه اطاعت او طابعداری به کوی. هیڅ پیغمبردی ته نه دی قایل چه مسلمانان دی په جدا ډلو او حکومتونو باندی وویشل شی. پیغمبر صلی الله علیه وسلم وائی: چه دمسلمانانو دامام د ودرولو طریقه انتخابات ندی، بلکه شرعی بیعت دی. هغه خلك چه مسلمانان په هغه باندی ددیانت داری، امانتداري، دپوهی او علم او تقوی او پرهیز گاري اعتماد کوی.

دمحمد صلی الله علیه وسلم دامت له طبقې څخه پدي امت کي غوره طبقه نشته.

حضرت عبدالله ابن مسعود رضی الله عنه فرمایي: دپیغمبر صلی الله علیه وسلم حدیث دی، چه الله تعالی دی ټول عالم ته وکتل، دصحابه کرامو رضی الله عنهم نه یی چه دهغوی په زونو کی خیر موجود ؤ، بله غوره طبقه پیدانه کړه، نو الله تعالی دا دپیغمبر صلی الله علیه وسلم دصحبت او ملگرتوب لپاره انتخاب کړل. دوی هم عالمان وو، هم مجتهدین وو، هم

مجاهدین وو، هم قومندانان وو او هم دپیغمبر صلی الله علیه وسلم مشاورین او وزیران وو. هغوی حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه مخکی کي، اوله خبره دامانځته راغله چه انصارو وویل: چه زمونږ نه به جدا امیر وی او ستاسو نه به جدا امیروی، خو وروسته هغوی په دی خبره پوه شول چه په اسلام کی دوه امارتونه نه وی نو ځکه ئی له حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه سره چه دمهجارینو له جملی څخه ؤ بیعت وکړ. پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي: چه په مسلمانانو کی چه چا سره یو وار بیعت وشو او دهغه نه وروسته چه یابابل څوک راځی او بیعت غواړی ورسره وجنګیږی تر څو امت مسلمه په دوو فریقو تقسیم نه شی.

داسلام په نظر حکومت، چوکۍ او اقتدار هدف نه دی، بلکه وسیله ده. ددی وجی نه چه دمسلمانانو امیر ددین اقامه ونه کړی نو امر بالمعروف خلك نه - کوی، نهی عن المنکر نه کوی، جهاد معطلیږی، زکوٰه له خلکو څخه نه اخستل کیږی، خیر ته دعوت نه کوی، دمنکراتو رد نه کیږی. نو حکومت جوړول په اسلام کی دامر بالمعروف او نهی عن المنکر وسیله ده

دامتياز خاوند: د افغانستان جماعة الدعوة الى القرآن والسنة
مؤسس: شهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله)
سرپرست: الشيخ سميع الله

بسم الله الرحمن الرحيم

قل هذه سبيلي ادعو إلى الله على بصيرة أنا ومن
اتبعني وسبحان الله وما أنا من المشركين
سورة يوسف (١٠٨)

دعوت

د توحيدى جهاد مجله

دريم کال- پرله لىسې گڼه (٢١) د ١٤١٢ هـ ق کال د ذوالقعدة مياشت د ١٩٩٢ کال د مۍ مياشت

ددى گڼى مطالب

(مخ)

(عنوان)

- * سرمقاله..... ٢
- * تعليمات اسلامي..... ٦
- * د جماعة الدعوة لوي رتبه هيئت په كابل كې..... ١٠
- * د جماعة الدعوة سياسي مشاور سره مركه..... ١٢
- * د اسلامي حكومت د تاسيس لاره..... ١٨
- * د امام بخاري (رحمه الله) ژوند ته يوه كتبه..... ٢٣
- * د پښتو مو پيژنئ..... ٢٨
- * د خاورى، ژبې، رنګ..... ٣٣
- * په اسلامي نړۍ كې څه تيريزي..... ٣٧
- * د ماسونيت او هغه منسوبو كسانو بحقه شرعي فتوى..... ٤٠
- * د بېوكراسۍ..... ٤٣
- * د اقتدار چوكۍ..... ٤٦
- * د اسر موژاي..... ٤٧
- * د آزادۍ پسرلى..... ٤٨
- * د ليكونوبير..... ٤٩

دهيئت تحرير تر

نظارت لاندې

په پاکستان او نورو بهرنيو هېوادونو
كې زموږ نښاندگان

په داخل كې: لعل محمد «انسوس»

اسلام آباد: عفيف احمد

پېښور: غنى الله «مسلم»

لاهور: حماد شاکر

کراچی: چوهدری ظهیر احمد

کوئټه: عرفان منگل

مظفر آباد: بشیر قریشی

سعودی عرب: فیضان الله

امریکا: عبدالرحمن احمد

بریطانیا: منور علی

جرمنی: وائی - ایم حمید

هالنډ: عماد الدین بکری اسماعیل

مکاتباتي پته: «د دعوت مجله» - پوست بکس نمبر ٦١٤ پشاور پاکستان

بانګی حساب: جماعة الدعوة الى القرآن والسنة - اکاونټ
نمبر ١٩٤٦٥ - حبیب بینک کینټ - صدر روډ - پشاور

په نورو بهرنيو هېوادونو کې

مياشتنۍ کډون:

٢ امريکايي ډالرو

کلنۍ کډون: ١٠ ډالرو

په پاکستان کې

مياشتنۍ کډون:

١٠ کډارۍ

کلنۍ کډون: ١٠٠ کډارۍ

د اشپور کال ١٤٠٠

ترخو جهاد ژوندی وساتل شی او له جامعی نه مظالم وریستل شی اوهر مسلمان له خپلو شرعی حقوقو څخه برخورداره شی.

حضرت علی رضی الله عنه فرمایي: دمسلمانانو لپاره پرته له حکومت او امارت نه نابودی ده . ددی لپاره چه حدود قايم شی امن راشی او جهاد فی سبيل الله ژوندی شی. که یو ملاصاحب وی، او د مسلمانانو امیر شی، خو چه امر بالمعروف او نهی عن المنکر نه کوی، حدود نافذولی نشی له داسی امیر نه هغه فاسق فاجر چه کله دمسلمانانو په سر دتوری په زور حاکم شی، مگر امر بالمعروف او نهی عن المنکر په ښه ډول سرته ورسوی اطاعت ئی لازم دی، اسلام دده داطاعت امر کوی. په حدیث شریف کی راځی چه ترخو په ده کی تاسی صریح کفرته وی لیدلی، تاسی پری توره نشی وچتولی. پیغمبرصلی الله علیه وسلم دحکامو متعلق وایی چه وروسته حکام به داسی راځی چه په هغو کی به څه کمی موجود وی، صحابه کرام ورته وایی: یا رسول الله! نو توره به تری نه ویاسو! پیغمبرصلی الله علیه وسلم ورته وایی: چه نه! ترخو

چه هغه اقامت دصلوة کوی، یعنی داسی نه وایی چه لمونځ مه کوی، خلک لمونځونو ته دعوت کوی، جماعتونه آبادوی او ټول هغه فرائض چه دامارت دی، هغه ترسره کوی، ترهغی پوری به پری توره نه ویاسی او که کله مو پکی صریح کفر ولیده، بیابه پسی توره ویاسی . لدی نه دامعلومیری چه په اسلام کی امارت او اقتدار هدف نه دی، چه خپل ټول قوتونه او ډلی په کار اچوی، خلک ډلوته دعوت کوی، ترخو ډلو دکثرت په وجه چه ټول ملت تابع کړی او اقتدار حاصل کړی. غیر له اسلام نه بل شی ته دعوت ورکول جاهلیت دی، هغه که قومیت ته دعوت وی، هغه که تنظیم اوډلی ته دعوت وی، هغه که یو خاص مذهب او مسلک ته وی ځکه تگ راتگ او وروزی دوستی یی دهغه لپاره وی او همدارنگه هره لیکنه لوستنه ئی دهغه لپاره وی ، داټول جاهلیت دی، یعنی دا دهغه شی دبندگی صفات دی. نود«لا اله الا الله» معنی دا ده چه بندگی پرته له الله تعالی نه دبل چا حق ندی، دچا سره دالله لپاره محبت دالله بندگی ده ، دچاسره بغض کول دالله لپاره بندگی ده ، دالله په لارکی

دچا سره مقاطعه کول دالله بندگی ده او دالله په لار کی دچا نصرت او تائید کول دالله بندگی ده. ددی وجی نه پیغمبرصلی الله علیه وسلم فرمایي: په ایمان کی یو له بل سره ایثار او محبت دی، یو له بل سره نصرت او تائیددی. هغه مسلمان نه دی چه په یو مسلمان باندی دظالم له لاسه ظلم کپړی او هغه دظالم لاس ونه نیسی.

مونږ په ډلو تقسیم شوی یو، دوستی مو په ډله کی ده ، محبت مو په ډله کی رابند شوی دی او همدارنگه نصرت او تائید مو په هغه ډله کی رابند دی بل که هر څومره ښه مسلمان وی او هرڅومره چه هغه مجبورت راخستی وی او هر څومره چه هغه نصرت او مرستی ته اړ وی، په ځای ددی چه دهغه سره مرسته وشي، تنظیمونو او ډلو هغه ته حدود ټاکلی دی. دا جاهلیت دی دااسلام په رسمیت نه پېژنی. مونږ ټول علماء چه په دی ډلو تقسیم شوی یو، مونږ ټول پدی پوهیږو چه دا جاهلیت دی او دجاهلیت لپاره دعوت ورکوو.

هیڅ یو عالم دا نه شی ویلي چه اسلام دا جایز بولی. پیغمبر صلی الله

علیه وسلم په ډیرو سختو الفاظو کی وایی: «لیس منامن دعالی عشریت او کما قال «عشریت دی ته وایی چه له الله تعالی نه سیوا دبل تعلق په خاطر باندی دعوت شروع کړی. مثلاً دحزب اسلامی مجاهدین وایی ما دحزب اسلامی لپاره قربانی ورکړی ده، مگر دا قربانی دالله لپاره نه شوه همدارنگه که دټولو سیاسی ډلو پوری تړلی مجاهدین دا وایی دغه قربانی د الله لپاره نه ده. دمسلمانن په لحاظ مونږ وینه داسلام لپاره ورکړی، نه د کومی ډلی لپاره.

که داسلام داصولو مطابق دلته اسلامی نظام حاکم شی، د مجاهد د شهادت ارمان پوره شو او دجهاد غایه او هدف پوره شو اوکه دلته اسلامی نظام حاکم نشی نو که دجمعیت اسلامی مجاهد وینه توی کړی بی هدفه ده، که هغه دحزب اسلامی وي هم بی هدفه ده او همدارنگه دټولو ډلو دخلکو وینه بی هدفه ده، ځکه اسلام د حزب اسلامی یا جمعیت اسلامی او یا دپلی سیاسی ډلی څخه تعبیر نه دی، اسلام په خپل ترکیب کی خپل وصول لری. زمونږ دابتدایی اخوت بنسټ هغه وخت ایښودل شوی کله چه مود «لأله

إلله محمد رسول الله» کلمه ویلی ده. بیا په کی دا نه جوړېږی چه زه پښتون یم، زه تاجک یم اوزه هزاره یم البته د نسب په لحاظ به وی او یوازی دتعارف او پیژندگلوی لپاره به لازم وی چه انسان خپل قومیت یادکړی، خو دعوت دغی قومولن ته نشته. ددی جاهلی دعوت وجه ده چه جهاد روان دی او مونږ دپو اسلامی نظام د حاکمیت نه محروم یو، دجاهلیت مقابلې کوو چه هغه الحاددی، خو د بل جاهلیت په چوکاټ کی بی کوو چه هغه زمونږ په ډلو تقسیم کیدل دی. ددی ډلو دتقسیم پخاطر باندی هغه غایه او هدف چه اسلام دهغه لپاره جهاد فرض کړی دی «وَقَاتِلُوا حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُنَ الدِّينُ كُلَّهُ لِلَّهِ» یعنی قتال ددی لپاره دی چه فتنه پاتی نشی یعنی ډلی پاتی نشی او ټول امت یو امت وگرځی. غیر الله ته دعوت پاتی نشی چه غیر الله ته دعوت شرک دی، که وگورو په سیمه کی قتلونه کیږی. له معلومات نه وروسته معلومه شی، هغه قومندان صاحب کړی وی، همداشان نوری ډیری نارواوی چه دجهاد له صف نه کیږی، او داځکه چه دلته جاهلیت موجود دی

او هر سړی مسلح دی او دا وجه ده چه په ډلو تقسیم یو، دلته دفاسق فاجر تمیزنه کیږی، دخیر او شر تمیز نه کیږی، دامین او خاین تمیز نه کیږی، د رښتین او دروغجن تمیز نه کیږی او فقط ددی لپاره کوشش دی چه څوک پیداشی چه سلاح ورکړم، اکثریت پیدا کړم او اقتدار حاصل کړم.

داتول مصیبتونه او جرایم چه واقع کیږی ددی ټولو سبب ددمتعددو ډلو موجودیت دی، که ډلی نه وی دا ټول خلک به منسجم وی او په یو نظام به څرخیدل، دلته به هر قاتل، هر فاحش، هر ظالم او هر مجرم نیول کیدلای، دلته به یو مجرم ته دجرم کولو جرئت نه پاتی کیدای.

دا اسلام چه الله تعالی پر مونږ پیرزو کړی دی، دا هغه دین دی چه انسان ته علم، پوهه، بصیرت، سعادت او ذکاوت وربخښی او دا ورته ښایی چه نیک بختی څه شی دی او بدبختی څه شی دی؟

اوس چه مونږ د پیغمبر صلی الله علیه وسلم، دهغه دملگرو او دهغه د خلفاؤ پیروی او اتباع پریږدو او دبل چا په پیروی او اتباع کی خپل سعادت او نیکمرغی لټوو، نو هیڅکله به

سعادت او نیکبختی په سترگو ونه وینو، که له ابتدا نه مو خپل اساس غیر اسلامی کینود نو دا امکان بیا نشته چه هغه اصلی هدف دی تر لاسه کړو.

د ژوند داسی چاره نشته چه اسلام په هغه کی خپل هدایت نلری، داسی څه نشته چه په هغه کی دمسلّم امت پیښرو او مقتداء طبقو چه هغه دامت علماؤ، تابعینو او طبع تابعین دی تو۔
-ضیحات ندی ورکړی او هغه یی عملی او یا قولی ندی ښودلی، ټولو علماؤ پدی باندی بحث کپیدی که خبره داکثریت اواقلیت شی نو ټولو انبیاء علیهم السلام رالیږل دنیا ته عبث وو، ځکه پیغمبر به یو و او نور قول قوم، ملک او منطقه به بی لاری وه. پیغمبر به خپله مدعا وپاندی کوله، خو دایی هیڅکله نه وو ویلی چه په دی به رای گیری کوو، ځکه حق په څنگ کی همیشه لږشمیر خلك ولاړوو او دډیرو خلکو په اساس حق ندی ودریدلی، ددی وجی نه قرآن پاک فرمایي: «وَأَن تَطِيعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَظْلُوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ يَعْنِي كَمَا تَأْسَى دُحْمُكُمْ پرمخ دهغه چا تابعداری وکړی چه هغه ډیروی نو

تاسی به د الله تعالی له لاری ولاړی او بی لاری به موکړی، قرآن کریم چه کله دچاسره دخصومت په موقف ودریژی نو ورته وایی چه «**قل هاتوا برهانکم**» او خصم ته وایی چه دخپلی مدعا دلیل راوړه! لیکن تر اوسه پوری اکثریت دلیل نه دی شمیرل شوي. په جمهوری یا دیموکرات هیوادونو کی چه اکثریت دلیل دی هلته همیشه اکثریت فحش غواړی او هلته فحش رایج وی. هلته اکثریت خلك دقرآن له حاکمیت څخه تبتی. اسلام دغربی جمهوریت او دیموکراسی له حکومت او اصولو سره په مخالفت کی ولاړدی، داهغه دین دی چه الله تعالی رالیږلی دی او جمهوریت او دیموکراسی هغه طریقی دی چه هغه دغرب دانشورانو او فیلسوفانو منځ ته راوړی دي. اوس که مونږ خپل انبیاء، پریزو او هغه طریقه او لار تعقیب کړو چه هغه د مشکلاتو دحل لارنده، نو څرنگه به وکولای شو چه په افغانستان کی یو اسلامی نظام حاکم کړو. دیمو کراسی او جمهوریت خو دهغو خلکو کچه نلاری دی چه عیاشی او فحاشی دانسانی ژوند یوه ضروری برخه گنی، دشیخو بی بندو

باری ته دیموکراسی او انسانی حقوق وائی. خو مونږ او تاسو دغه کارونه نه شومئلي، ځکه زمونږ او ستاسی مزاج اسلامی دی او هغوی دغیر اسلامی مزاج لرونکی دی، زمونږ مزاج انسانی دی او دهغوی په مزاج کی انسانی آبرو نشته.

نو زما مجاهدینو ورونو! اسلام د انسانی پرگنو د نیکمرغی ضمانت کوی دهیواد دراتلونکی نظم دجوړولو لپاره ډیره ښه لار د اسلام دعالی اصولو تطبیق دی چه دجهاد قول قوتونه باید داسلامی اصولو په رڼاکی دخپل هیواد راتلونکی وټاکي او دحکومت دټاکلو لپاره دغربی دیموکراسی اصول اختیار نه کړی، بلکه یوازي اسلامی اصولو او هدایاتو ته مراجعه وکړی. زمونږ دعا داده چه الله تعالی دی زمونږ دملیونونو مجاهدینو دسرونو او مالونو قربانی په خپل دربارکی منظورکړی او په افغانستان کی دی ټول کفری او الحادی طاقتونه رانسکور کړی او د مجاهدینو په لاس دی اسلامی حکومت قایم کړی.

وماذک علی الله بعزیز.
والسلام علیکم ورحمت الله وبرکاته

دامام بخاری رحمۃ اللہ تعالیٰ ژوند ته یوه هکتنه

امام محمد بن اسماعیل بخاری په ۱۹۴هـ کال کی زېږېدلی دی.

لا کوچنی ؤ چه دشقیق او مهربان پلار سیوری نی له سره وړک شو او د تعلیم او تربیی لپاره ورته یوازی مور پاتی شوه. پلار یی یو جلیل القدر عالم او دحماد بن زید په شاگردانو کی شمیرل کېده. مور یی دخپل ذهین زوی په تعلیم او سالمه تربیه کی شپه ورځ یوه کړه. امام بخاری لا په سمه توگه سترگی نه وی غړولی چه بینائی نی له لاسه ورکړه. مور ته نی ددغی غم لړلی پښی څخه سخته صدمه ورسیده، په الهی دربار کی په دعاگانو سر شوه، د عجز او نیاز لمن یی وغوړوله او د خپل هوښیار بچی د بینائی لپاره یی دالله تعالی دربار ته خپله غوښتنه وړاندی کړه، د یوی

وارخطا او مضطرب، بی وسیلی او بی اسری مور دعا وه چه د الله تعالی په دربار کی یی دمنلو شرف تر لاسه کړ په خوب کی یی ابراهیم خلیل الله ولید چه ورته یی فرمایل: لا ږه شه ای نیکی ښځی ستا دعا قبوله شوه ستا دزوه ټوټه او دسترگو نور ته بیا نور ور په برخه شو چه سهار له خویه را پورته شوه وئی کتل چه دخوږ بچی سترگی نی بینا دی.

امام بخاری له کوچنی توب څخه له علم حدیث سره زیاته مینه درلوده، داسی معلومیده چه الله تعالی دامام تخلیق یوازی دعلم حدیث دخدمت لپاره سرتو رسولی دی، امام بخاری دښونځی په ابتدائی دوره کی په زده کړه بوخت ؤ او عمر یی هم لس کاله ؤ چه دحدیثو دزده کړی یی کچه مینه

ورسره پیدا شوه، چیرته چه به یی کوم حدیث واورید یی له درنگه به یی حفظ کړی ؤ. په لس کلنی کی امام بخاری مدرسه پری ښوده او د وخت د لوی محدث داخلی په درس کی شامل شو. یوه ورځ امام بخاری د داخلی په درس کی مصروف ؤ. داخلی خلکو ته یو سند اعلان کړ چه ترتیب یی په دی ډول ؤ: سفیان عن ابی الزبیر عن ابراهیم. امام بخاری ورباندی اعتراض وکړ او عرض یی وکړ چه ابوالزبیر له ابراهیم څخه روایت نه دی کړی. په لومړی سر کی خو داخلی امام بخاری ته دمدرسی د یوکوچنی هلک په سترگه وکتل او ویی ټوکه خو بیا لای او خپل اصل کتاب یی وکوت ورته معلومه شوه چه دامام بخاری خبره رښتیا وه. داخلی بیرته راغی اوورته یی وویل:

بته هوښيار زلميه دا راته وايه چه
دا سند څنگه صحيح دى امام بخارى
ورته وويل: له ابراهيم څخه روايت
كوونكى زبیر دى چه دعدى زوى دى
ابوالزبير نه دى. داخلي وويل ستا خبره
بلکل حقيقت دى.

په دغه وخت كى دامام بخارى عمر
يولس كاله ؤ. كله چه د عمر په شپاړسم
پار كى وروځوت د وكيع او عبدالله بن
المبارك له خوا راټول شوى ټول احاديث
بى حفظ كړى وو.*

د حج لومړى سفر:

په ۲۱ هـ كى دخپلى مور او ورور
سره د حج په سفر روان شو مؤرخين
ليكي چه دا دامام بخارى لومړنى سفر
ؤ خو حاشد بن اسماعيل وائى چه امام
بخارى زمونږ سره دبخارا مشايخو ته
تللى ؤ چه عمر ئى د نهو كالو ؤ. د
درس په حلقه كى چه به كيښناست
ټولو خلكو به حديث ليكل او يادول
به يى خو امام به چپ او خاموش ناست
ؤ او يو ټكى به يى هم نه ليكه ملگرو
به يى ورباندې پرې اچوله او ورته به
بى ويل چه ليكى ئى نه، نو راځئ څه

له؟ حاشد ليكي چه پنځلس شپاړس
ورځى په همدى ټول تبرى شوى په او
ولسمه ورځ ورته امام بخارى وويل
راوړئ خپلى دفتري چه څه مو ليكلي
دى. تر دغه وخته مونږ پنځلس زره
آحاديث ليكلي وو ټول مو د امام
بخارى په وړاندې كيښودل. امام ټول
احاديث له يادو واورول او مونږ پوه
شو چه كومه نادره او ناپايه خزانه
زمونږ په دفتر كى پرته ده هغه دامام
بخارى په سينه كى حفظ ده او خپل
ليكلي احاديث مو دامام د يادداشتونو
له مخى اصلاح كړل.

دغه شان لويو لويو استادانو او
محدثينو دامام بخارى په وړاندې د
ادب گونډه وهلى او دهغه په علميت
او رب ورکړې نېوغ او عالى استعداد
باندې يى اقرار او اعتراف كړى دى.
دارمى له امام نه مشر ؤ مگر
فرمايل به يى چه زمونږ په ډله كى تر
ټولو ستر عالم، لوى فقيه، تر ټولو
زيات علم غوښتونكى او زيار كښ
امام بخارى دى.

ابراهيم خواص وائى ما د ابو زرعه

په شان جليل القدر عالم په خپلو
سترگو وليد چه لكه د كوچنى ماشوم
په شان يى له امام بخارى څخه د
حديث علل زده كول.

محمد بن حاتم، وراق او محمد بن
يوسف فريزى دخپلو سترگو ليدلى
واقعہ بيانوى او وايى چه امام بخارى
به د شپى پنځلس شل ځله له خوبه
ويښيده چراغ به يى روښانه كاوه او د
حديثو مطالعه به يى كوله.

د عراق يوه پېښه:

ابن خلکان ليكي چه له علم حديث
سره د امام بخارى د بى پناه مينى
شور ورو ورو هر ځاى ته ورسيد كه څه
هم له هغه سره د سفر وسايل ډير كم وو
خو امام بخارى بياهم له خپل
هيواد څخه ووت او عربى نړۍ ته
ورسيد او له سترو محدثينو څخه يى د
خپل علم په زياتوالى كى استفاده
وكړه، د خراسان، حجاز، عراق په
بيلا بيلو سيمو كى يى علمى سياحتونه
سرتو ورسول د علم او فضل گلونه يى
له هر ځايه راټول كړل او كله چه بغداد
ته ورسيد نو د عراق علماؤ وغوښتل

چه دهغه دعلمی ژورتیا چاچ واخلی،
هغوی که څه هم دامام بخاری د خارق
العاده فضل او کمال شهرت اوریدلی ؤ
خو بیا یی هم غوښتل په خپلو
معلوماتو باندی د تصدیق مهر ولگوی
د ښار علما راټول شول او دیوی علمی
غونډی دجوړیدو تابیا یی وکړه او امام
ته یی په دغه علمی غونډه کی دگډون
دعوت ورکړ او غونډه په دی ډول پیل
شوه چه لسو تنو هر یو تن دامام په
وړاندی لس لس احادیث بیان کړل چه
په اسنادو او متونو کی ئی تغیر او
تبدیل هم راوستی ؤ، امام دغه
احادیث اوریدل او دهر یو په ځواب
کی به یی ویل: لاعرف. ځینو ظاهر
بینو کسانو فکر کاوه چه امام دنقد او
نظر په معیار پوه نه شو خو هغه کسان
چه الله تعالی ورته د فهم او فراست
دولت ورکړی ؤ پوه شول چه بخاری
رښتیا هم امام بخاری دی. کله چه
لسو تنو هر یو لس لس احادیث د
اسنادو او متن له تغیراتو سره واورول
نو امام هر یو تن په ترتیب سره
راوغوښت او هر یو ته یی دهغه د

اورول شوی حدیث صحیح سند او متن
قرائت کړ، حاضرین دهغه په خارق
العاده استعداد او دحافظی دقوت په
آزمایش گوته په خوله حیران پاتی
شول.

یوسف بن مروزی وائی چه زه د
بصری په جامع جومات کی ناست وم،
ناڅاپه یو نقیب غږکړ: ای عالمانو!
محمد بن اسماعیل بخاری را ورسید،
خلکو دهغه په لور منډی کړی زه هم
دخلکو په هجوم کی وړاندی لاهم ځوان
امام بخاری می ولید چه د یوی سنتی
په څنگ کی په نفلو ولاړ دی. کله چه
له لمانځه څخه فارغ شو خلک تری
راتاو شول او ورنه یی وغوښتل چه د
املاو یوه غونډه جوړه کړی. امام
بخاری دهغوی په غوښتنه داملاود
مجلس اهتمام وکړ او د دغه مجلس په
ترڅ کی یی داسی احادیث ولیکل چه
دبصری علماؤ تر دغه وخته نه وو
اوریدلی. ابن مروزی وائی چه په دغه
وخت کی دامام بخاری عمر ایله
شپږویشت یا اوه ویشت کاله ؤ.

داوخت که څه هم دهغه دځوانی

دور ؤ خو د فضل او کمال شهرت یی
دومره عام شوی ؤ چه دلیرو ځایو څخه
به خلک د حدیثو د اوریدو لپاره هغه ته
راتلل، دحفظ حدیث په کار کی یی
ډیر ډیر ستر محدثین شاته پری ایستی
وو.

اسحاق بن راهویه چه په خپله پوهه
یی فخر کاوه یو ځل له امام سره
مخامخ شو او دخپل ځان په باب یی
رویل زه داسی سپی بیژنم چه د دماغو
په مجله کی یی اریازره احادیث
محفوظ دی. امام بخاری په برجسته
آواز وویل الحمد لله دلته داسی سپی
هم شته چه په دوو لکو احادیثو باندی
کامل عبور لری.

تألیفات:

پخپله دامام بخاری قول دی چه
وایی هغه وخت چه ما د قضایای
صحابه په نوم کتاب ولیکه نو مکرر
می اتلس کاله ؤ. وروسته په مدینه
منوره کی په هغه مقام کښیناست چه
رسول الله صلی الله علیه وسلم دهغه
په باب فرمائی: **ما یمن بیتی ومنیره**
روضة من ریاض الجنة.

امام د رسول الله صلى الله عليه وسلم د پاکی روضی په اېڅ کی کښیناست او د کتاب التاریخ په لیکلو یی پیل وکړ. دلته قنديل او چراغ نه ؤ. په دی وجه به یی یوازی د سپوږمۍ په شپوکی لیکل کول، د دغه کتاب په باب پخپله امام بخاری وائی: په کتاب التاریخ کی داسی نوم نشته چه قصه یی ماته یاده نه وی خو قصه می ځکه ونه لیکله چه بیا به کتاب د کتاب په شکل نه بلکه د یو دفتر په شکل به رامنځته شی.

د هغه د ټولو نه مهم اولور تالیف صحیح بخاری دی بلکه که وویل شی چه دا هماغه کتاب دی چه دامام بخاری شخصیت ته یی فوق العادگی وربخښلی نو د واقعیت او حقیقت سمه ترجمانی به مو کړی وی.

حافظ ابن حجر عسقلانی «رحمه الله» فرمایي چه د رسول الله صلى الله عليه وسلم او صحابه کرامو په عصر کی د حدیثو د ترتیب او تدوین رواج موجود نه ؤ یوه وجه خو یی دا وه چه د نزول قرآن په وجه د حدیثو

لیکل منع وو او بله دا چه په دغه وخت کی دخلکو ذهن او حافظه پاکه او د اعتماد وړ وه. بسیره پردی د لیکلو او طباعت اسانتیاوی موجود نه وی. کله چه د صحابه کرامو عصر تیر شو او د تابعینو زمانه پیل شوه نو بیلا بیلې فتنی راپورته شوی، د حافظی، ذهن، دیانت او خلوص انحطاط پیل شو. د دغو شرایطو په نظر کی نیولو سره علماؤ غوره وگڼله چه اوس باید د حدیثو د ترتیب او تدوین په کار پیل وشي کڼه د اسلام مهم جز او د کتاب الله تشریح به له لاسه ورکړو. له ټولو نه وړاندی ربیع بن صبیح او سعید بن ابی عروه او نورو د حدیثو په راټولولو پیل وکړ، دغو کسانو په هره موضوع جلا جلا کتابونه ولیکل، وروسته دریمه ډله راپورته شوه او احکام یی راټول کړل، امام مالک موطا ولیکه چه د حجاز دخلکو د قوی او مستندو روایتونو ذخیره گڼل کښی او ورسره یی د صحابه ؤ او تابعینو فتاوی هم پکی شاملی کړی.

ابن جریج په مکه کی، امام اور-

-زاعی په سوریه کی، سفیان ثوری په کوفه کی او حماد بن سلمه رحمهم الله په بصره کی دغه ټول تالیفات وکړل. نورو علماؤ هم د هغوی په تقلید ډول ډول کتابونه ولیکل کله چه دوهمه هجری پېښۍ پای ته نژدی شوه نو محدثینو ته دا فکر پیدا شو چه باید د احادیثو مجموعی ولیکی او داسی کتابونه ترتیب کړی چه په هغو کی یوازی احادیث موجود وی نه د صحابه ؤ او تابعینو اقوال او فتاوی. په دی ډول د مسانیدو لیکل پیل شول او عبدالله بن موسی عیسی کوفی، اسد بن موسی اموی، نعیم بن حماد خزاعی او نورو مسانید ترتیب کړل. وروسته نورو محدثینو هم دغه لاره خپله کړه او ډیر کم داسی کسان وو چه له دغه ویلنه نه یی برخی شول. کله چه امام بخاری دغه تصانیف ولیدل نو فکر یی وکړ چه دغه کتابونه د ترتیب او تدوین له حیثه ځانگړیتوب لری مگر یوازی د صحیحو احادیثو تر څنگ د ضعیفو احادیثو موجودیت د امام بخاری عالی همت دی ته وهڅاوه چه

باید دصحيحو احاديثو د راټولو په لور گام پورته کړي. ددی نه علاوه یی یوه ورځ د اسحاق بن راهویه په مجلس کی واوریدل چه هغه وویل: کاش داسی کوم کتاب ولیکل شی چه یوازې صحیح احادیث پکې راټول شوی وی. دا خبره ټولو واوریده خو په زړه پوری د هغه چا ونښته چه په نصیب کی یی د دغی ستری چاری درسته رسولو ویاړ له لومړۍ ورځی څخه لیکل شوی و.

امام بخاری د یو جامع صحیح کتاب دلیکلو اراده وکړه په دغه وخت کی یی خوب ولید چه د رسول الله صلی الله علیه وسلم په وړاندی ولاړ دی او بیوزی وهی، له معتبرینو څخه یی د تعبیر پوښتنه وکړه هغوی ورته وویل: ته به دحضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم له کلام څخه د کذب او افتراء مچان وشړی.

دغه خوب دامام بخاری په عزم او اراده باندی دتوثیق مهر ولگاوه او د دغی ستری کارنامی درسته رسولو لپاره یی دهمت ملا وتړله او دهغو شپږو لکو احادیثو څخه یی د انتخاب

کار پیل کړ چه په حافظه کی یی محفوظ وو.

هغه د بخاری په لیکلو او ترتیب کی یوازې دعلم، ذکاوت او حفظ له قوت څخه کار وانه خست بلکه د خلوص، دیانت، تقوی او طهارت حد یی هم ورباندی تمام کړ او د احادیثو د ترتیب او تدوین کار یی په دی ډول پیل کړ چه کله به یی دیو حدیث د لیکلو اراده وکړه نو لومړی به ئی غسل وکړ، په الهی دربار کی به په سجده پروت او بیا به یی یو حدیث ولیکه. داسی ښکاری چه په دغه طریقه تر اوسه پوری هیڅ یو لیکوال خپل کتاب نه وی لیکلی. دا طریقه هغه یوازې حدیث لیکلو په وخت نه وه خپله کړی بلکه د ابوابو او تراجمو دلیکلو په وخت به یی هم ددغه بی مثاله اخلاص او تقوی مظاهره کوله.

دشپاړسو کالو سختیو او کړاوونو نه وروسته دغه کتاب سرته ورسید او په دی ډول داسی یو تصنیف منځته راغی چه بیله کمی زیاتی یی د اصح الکتاب بعد کتاب الله لقب وگاټه. داسلامی امت زرگونو محدثینو په

دغه لویه دختلو کوشش وکړ هماغه دامام بخاری په لاره یی د تللو هاند وکړ او ځانونه یی وازمایل خو هغه ویاړ چه دغه مقدس کتاب ته د الله تعالی له لوری مقدر شوی ؤ د کلنی د کرښی په څیر ابدی شوی وو او تل پاتی.

برسیره پر بخاری شریف، دامام بخاری دوه ویشت نور مهم کتابونه شته. اگر چه د جامع صحیح پلوشو د دغو اثارو رڼا تته او څړه کړی ده خو په اهمیت یی ټول مقتدر علماء قایل دی په دغو اثارو کی زیات شمیر دمستندو علمی ذخیرو درجه لری د مثال په توگه تاریخ کبیر چه امام بخاری داتلس کلنی په عمر د رسول الله صلی الله علیه وسلم د روضی ترڅنگ لیکلی دی. تاریخ صغیر هم یو بی مثاله تصنیف دی تاریخ اوسط، الجامع الکبیر، کتاب الهبه، کتاب الضعفاء، اسامی الصحابه، کتاب العلل، کتاب المبسوط، الادب المفرد او نور د امام بخاری په مشهورو تالیفاتو کی شمیرل کیږی.

یہودیت

لیکرنکی: استاد نظر محمد فاریابی
ژباړه: نجیب الله

په حقیقت کی یہود او شیطان د شر او فتنی دوه مخونه دي
چې شیطان ئی پټ او چپه مخ او یہودی راسته او ښکاره مخ دی.
او که چا دیهودو د ژوند په هکله څه لوستی وی نو یوه لحظه به هم په دی کی شک ونکړی چې
هغه یہودی ته د کتنی په وخت کی د بنی آدم په صورت او جامه کی نفبتی شیطان ته گوری
یهودیان هغه خلک دی چې د الله تعالی د شریعت له منلو نه ئی ډډه وکړه او د هغه دین ئی بدل کړ.
یهودی قوم جلاز- مکار- او دوکه مار قوم دی، دا یو خسیس او لښیم قوم دی، چې له کینې، حسد،
طمعې، حرص، غدر او خیانت نه ډک دی، بشریت او نړۍ والو ته دیسی او لاجبی جوړوی او هغوی
ته ضررونه رسی، هوبه هو لکه څنگه چې الله تعالی د دوی حال بیان کړی. نو همدا وو چې مونږ
ضروری ویتیل، ترڅو د یہودیت اصلی خیره خلکو ته بریځه کړو. هغه شریر او کانریهودیت چې
خپله هوسانی او سوکالی خلکو ته په ضرر او تکلیف رسولو کی وینی چې د ښو په تیارو کی ئی
دالحاد او ماسونیت د تجسی پولگیو او لاسپوڅو حکومتی ادارو او همدارنگه د کفری وضعی
توانینو په واسطه ترسره کوی او ددی کار د ښه عملی کولو لپاره د مال او ښځو توی پټې په لاس
لری.

د یہودیت پیژندنه

یهودیت د هغو عبرانیانو دین دی
چې د نسب سلسله ئی ابراهیم علیه
السلام ته رسیږی او د هغو بنی
اسرائیل په اسباطو پیژندل شوی چې د
هغوی د هدایت لپاره الله تعالی موسی
علیه السلام راستولی ؤ او د هغه د
تائید لپاره ئی تورات پری نازل کړ.
یهودیان دخپل تاریخ سرچینه په

لمړی پړاو کی له تورات نه اخلی. او
کوم جعلی تورات چې له یہودیانو سره
دی هغه د درواغو، گمراهیو او
جعلکاریو نه ډک کتاب دی، چې حق او
باطل پکی سره گډوډ شوی دي، او
همدا وجه ده چې تاریخ پوهان ئی د
خپلو معلوماتو دراقولولو معتبرمصدر
نه گڼی. نو پکار دی چې څیړونکی له
اول سرته خپل لوستونکی په دی
پوهوی چې دیهودو د تاریخ دمبدأ په
هکله په خاصه توگه او دهغوی د
مجموعی تاریخ په هکله په عامه توگه
مؤکدی نتیجی ته رسیدل ناممکن دی.
داځکه چې یہودو له هغی ورځی نه
چې د نیوال تاریخ په پرده راښکاره
شوی، خپل تاریخ په اسرارو او الغازو
پوښلی دی.
او دخپل ژوند دکړو وړو څرگندونه

نی دهغه څه په خلاف چه ددوی په سینو کی دی کړی ده، ددوی ټول تاریخ دهغو پهلوانیو او سرتبه گیونه حکایت کوی چه ددوی او هغو لویو امپراطوریو او قومونو ترمنځ واقع شوی چه ددوی ترڅنگ نی ژوند کاؤ. څرنگه چه دوی دشیر په لحاظ ډیر لږ او ضعیف وو او دکار رواییوساحه نی دامکانیاتو دساحی نه پراخه وه، د دوی فاسدی آرزوگانی له هغی نه ډیری اوچتی وی چه ددوی سره همسایه امپراطوری او لوی قومونه دی هغه تحمل کړی، نود مخامخ وگری او مقابلی دوسی نه درلودلو په خاطر نی هغه چال چلند ته لاس واچاوه چه یو دوکه ماره ضعیف او مستضعف نی ترسره کوی. ددرواغو او ټکیو اسلوب نی خپل کړل اودپردی ترشائی په کار پیل وکړ، نو ددوی داعمل ددوی په تاریخ کی په داسی شکل ثبت شو چه ترننه هیڅ یو عالم په دی نه پوهیږی چه یهود دخپل دی اعمالو دتر سره کولو نه څه مراد اوهدف لری اوله دی نه څه غواړی؟ خو خپله یهودیان په دی ښه پوهیږی چه هغوی څه غواړی؟ او څه تری غوښتل کیږی؟ نو په دی اساس دیهودو تاریخ

یو مبهم اوله غموض نه ډک تاریخ دی، چه خلک پکی هغه څه وینی چه نور نی ورته وړاندی کوی او یا نی یهودیان ورته د ټکی، ټکیر (لوی)، چل او گمراهی په کنهولویو کی تقدیمی.

علمی ناقدان او تاریخ پوهان په دی تأکید کوی چه دپخوانی اسفارو (اسفارالعهد القديم چه دیهودو دتاریخ اساسی مصدر گڼل کیږی) اکثره برخه له خرافاتو او خیالی قبصو نه ډکه ده چه له حقیقت او واقعیت سره هیڅ ډول سمون نلری او دیوسفر اوپل سفر یادبو اصحاب او بل اصحاب ترمنځ په لغوی اسلوب کی دقوی فرق او توپیر موجودیت خو لاپه ځای پرېږده حتی چه دیوه اصحاب په داخل کی دیوی فقری لغوی اسلوب دپلی فقری سره فاحش توپیرلری.

او همدارنگه دی پوهانوته دخپلو علمی څیړنو په دوران کی داهم جوته شوه چه ځینی اسفار کله کله تفصیلی رخ اختیار کړی او کله هم اجمالی، له دی نه دا ثابتیږی چه داسفارو ټول کتابونه په یوه واحده زمانه کی لیکل شوی دي نو په دی اساس داسفار د

دی جوگه ندی چه دکوم څه لپاره دی اساس، مبدأ او یابنسټ وگرځی. پداسی حال کی چه لیکونکو نی چتیاو او تاریخ ته په یوسترگه کتلی او په حقیقت او خیال کی یی تمیز نه دی کړی.

یهودی ډلی تپلی:

۱- فرسیان: یعنی سخت دریزه (متشددین) چه په احبارو اورهبانیونو (دالله تعالی دوستان) او ربانیون باندی یادیری، دوی عبارت له هغو متصفینو څخه دی چه ودونه نه کوی.

۲- الصدیقون (ریښتونی):

دا نوم د دی ډلی سره مطابقت نلری ځکه دوی په انکار کی پوره شهرت لری، دوی له مرگه وروسته ژوندنه منکر دی، له حساب نه منکر دی، جنت او دوزخ نه منی، په تلمود ایمان نلری او له ملائکو اومسیح موعود نه هم منکر دی.

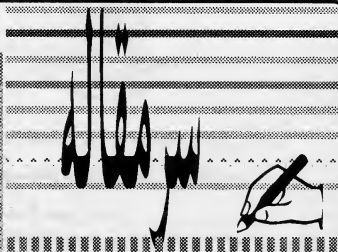
۳- المتعصبون: دوی فکرأ د

الفریسیون له ډلی سره نږدی دی، خو دډښمنی او نه بخښنی او نه تیرید نی دخوی څښتنان دی.

۴- الکتبةوالنباخ (الیکوالان

اومرزایان): دوی دخپلی مرزایی او

د مجاهدينو د حکومت يوه مياشت

افغانستان نن سبا د نړيوالو د توجه مرکز دی، په گاونډيو هيوادو کې اوسيدونکو افغانانو چه کلونه کلونه يی د خپلو او پردو ناکردی زغملی دخپل جنگ زپلی هیواد په لور سترگی اړولی او په خپل ملک کې دامنیت د ټینګښت او د اسلامی حکومت تأسيس ته ليواله ټيکاري، عالم اسلام چه د تيرو غوارلسو کالو په اوږدو کې ئی له مجاهدو افغانانو سره مادی او معنوی مرستی کړی او په نړيوالو کنفرانسونو کې يی دافغانستان د مجاهد ولس د جهاد اوحقه مبارزی ملاتړ کړی او د روسانو تعرض او تجاوز يی غندلی او په کابل کې يی دکمونستی حکومتوتوسره خپل ټول سياسي او تجارتي روابط قطع کړی وو هم نن په دی هیواد کې دمجاهدينو د کاملی فتحی او اسلامی انقلاب دبرياليتوب غوښتونکی دی او دجهاد دښمنانو هم زمونږ د هیواد حالاتو ته سترگی برندی کړی او دا خوږی هیلې په زړه کې روزی چه جهادی نهضت به د هیواد په اداره او کنترول کې ناکام شی او د دوی هغه ادعا به په کرسی کېښی چه ویل به ئی: مجاهدينو د جگړې میدان گټلی، روسان ئی له ملکه شړلی خو د مملکت د اداری قدرت او صلاحیت نه لری او باید دمجاهدينو د برياليتوب او وياړونو په دلی دوی مزی چړجی وکړی.

د جهاد رهبرانو، داسلامی لښکرو قومندانانو او علماؤ د جهاد د ښمنانو دغه ادعاګانی ردولی، هغه يی د جهادی تحریک د ناکامولو لپاره دسیسه ګڼله او مدعی وو چه مجاهدین به لکه

لیکنی په ترڅ کی د یهودی شریعت سره آشنا شول نودوعظ او تبلیغ دنده یې غوره کړه اودوی ته حکیمان او باداران هم وائی او د آب (پلار) په لقب ملقب دی.

۵- القراءون (لوستونکی):

دادیهودو یوه کوچنۍ ډلگۍ ده چه دفریسنو ضعیف کیدو نه وروسته ئی تبارزو کړ او دهغوی متابعت ورته په میراث پاته شو، دوی عهد قدیم ته په درنه سترگه نه گوری او هغه نه منی، په تلمود ایمان نلری او اعتراف پری نکوی، محکه چه دوی دتورات په شرح کی ځان ته دآزادی حق ورکوی.

۶- سامریان یا السامیریون:

دایوه یهودی شوی (متهودین) ډله ده چه دبنی اسرائیلو له قبیلې نه نه شمیرل کیږی، د دوی اصلی هستوگنځای او ټاټوبی د بیت المقدس غرونه دی، دوی د موسی، هارون او یوشع علیهم السلام نه پرته دبل چا نبوت نه منی او دعیسی علیه السلام دزیږیدنی نه سل کاله وړاندی په دوی کی ځینو کسانو دپیغمبری دعوی هم کړی وي.

۷- السبئیة: دادهغه عبدالله بن

سبأ منونکی او پیروان دی چه داسلام دلمنځه وړلو او ټوټه کولو په خاطر ئی اسلام زمانه او همداسی ژ چه د حضرت عثمان رضی الله عنه په ضد ئی مسلح پاڅون وکړ، په خپل قولی او عملی کارونو ئی دقتنی اور بل او هغه ته ئی لمن ووهله او همدی وچه آحادیث ئی وضع کړل، ترڅو خپلی رأی او نظریی ته ثبوت پیدا کړی، نو په رشتیاسره دی دهغو سیاسی فتنو او جعلکاریو مخ کی دی چه داسلام د سپیڅلی دین په لباس کی ئی ترسره کړی دی.

یهود او دهغوی ناروا غوښتنی:

دذیرو پیړیو راهه دیخوا یهودیان په یوی داسی سری نقشی او پلان کار کوی چه غایه او مطلب یې په ټوله نړۍ مسلط کیدل دی، تر څو د داؤدعلیه السلام له نسله ځنی یو څوک پری حکومت وکړی اودبنی اسرائیلو مملکت اعاده شی، ددنیا ټول ولسونه د یهودو فرمانبرداران شی اودوی په خپل دی پلان کی په لمړی ځل ورسلیم (بیت المقدس) خپل پایتخت ټاکلی چه بیا به دهغه ځای نه دتل لپاره روم ته چه درومیانو دامپراطوری پخوانی پایتخت

دی نقلیږی او څرنگه چه دین او اخلاق دیهودو ددی شومو پلانونو او اغراضو په لار کی قوی ځنډ او ستونزه ده، او ترهغی چه په خلکو کی دین او اخلاق موجودی، دوی نه په ټوله نړۍ خپل ټغر غږولی شی او نه خلک خپل مریان گرځولی شی، نو هماغه وو چه دی مجرمانو په لمړی ځل دخلکو ددین او اخلاقو په له منځه وړلو او تدمیر لاس پوری کړ اودخپل دی کار دسرتو رسولو په منظور یی لاندی مادی وضع کړی.

۱- دشراپو، سود، زنا، درواغ، خیانت

غدر، فریب او نورو فاحشو اعمالو په ذریعه دولسونو افساد او دهغوی د اخلاقو لمنځه وړل.

۲- ددینی، فنی، سپورتی او سیاسی هیئتونو او دماسونی حلقو او سری ډلگيو په ذریعه دنړۍ په ټولو ملکونو کی دفتنتو، اختلافاتو او گډوډیو داسی اورونه بلول چه دیهودو امت پکی خپل پیوستون وساتی اوددی وړانو ونکی او تخریبکارانه عمل داثارونه بیچ پاتی شی.

۳- د مادی وسائلو په ذریعه د حکومتونو هڅول، چه خپل ولسونه وځپی او بیا دهمدی وسائلو په ذریعه

د ولسونو هڅول چه دخپلو حكومتونو په خلاف راپورته شى، ترڅو په دى ډول دولسونو او حكومتونو ترمنځ دفتنى اور بل شى.

او ددى لپاره چه ددوى ترمنځ دښمنى دتل لپاره دوام ومومى، نو لازمه ده چه هڅه وشى ترڅو دحكومت قوت او داوولس قوت هريو په خپل ځاى باقى پاته شى.

دا يوازي دين ؤ چه په نړۍ باندې ئى ديهودو دسيطرې مخ نيوى كار ه او د هغوى نقشه ئى شېدوله، څرنگه چه مسيحيت په خپله ابتدائى مرحله كى دين او اخلاق ته څلك رابلل نو يهودو ورسره خپله سرسخته دښمنى پيل كړه. يهودو دآسمانى ادیانو پر ضد خصوصاً داسلام ددين پرضد جنگى دريز غوره كړى او په خپل دى كار سره غواړي چه نړيوال دڅارويو درمو په څير يو خوا او بل خوا سوق كړى او ددوى داخسيس عمل چه په خلكو كى ئى خپر وي، ددوى دتعريف شوى او شيطانى دين دتعليمونو عملي تطبيق بلل كېږي. نو ضرورى ده چه هر مسلمان ديهودو دچال چلند او د هغوى داهدافو او مقاصدو په هكله څه

ناڅه معلومات ترلاسه كړي، ترڅو خپل ځان او نور خلك ددوى دشراو فساد نه وژغورى.

صهيونىستى حكما او

پروتوكولونه (مقررات):

پروتوكولات: دځينو نه بدليدونكو استراتيژيك او اساسى مباديو مجموعه ده چه يهودي د خپلو دنفاذڅارنه كوي او دا په نننى عصر كى دنړۍ د بربادولو او په هغى كى دفساد دځوكولو له ټولونه ستر او خطرناكه كشف شوى پلان گڼل كېږي اوددى پلان په خطراتو فقط هغه څوك پوهېدلى شى چه دپلان دهرى كليمى څېړنه او لوستنه په ښه غوراو فكر سره وكړي او بيا په نړۍ كى هغو گڼوډيو اوورانكاريوته متوجه شي چه ددوى چاپيريال كى ترسره كېږي نوفيظ په همدې وخت كى به ده ته څرگنده شى چى داديهوديانو څښته او وحشتناكه دسيسه ده، چه غواړي دهغى په واسطه په نړۍ كى فساد، بى لارى توب او بربادى خوره كړي، ترڅو دوى وتوانيدلى شى چه په نړۍ خپله سيطره قائمه او دهغى په مسير حاكميت پيداكړي.

او دا يوه شريره، سرغېبه، څيروونكى

او خسيسه دسيسه ده، چه كه دځمكى دسرقول اېليسان (شيطانان) او مجرمين سره راغونډه شى او په خپل منځ كى ديوى چټلى او مجرمى نقشى دجوړولو په سر مسابقه وكړي، بيا به هم پردى قادر نشى چه ددى پروتوكولاتونه خبيث پلان طرح او جوړكړي، دا هغه موامره ده چه په كال ۱۸۹۷م يى د صهيونستانو د حكماؤ (څښاؤ) لپرنى كانفرانس وزير، اوه چه په كانفرانس كى شريكو دسيسه كارو شيطانانو په هغى اجرامى نقشى څېړنه پيل كړه چه په نړۍ باندې د يهودو دسيطرې امكانات برابرولى او همدارنگه دى گډون كوونكو اشارو د يهودو دمسئليتونه او دندې په لاندې مواردو كى تعين كړي:

۱- داسرائيلو د حكومت د جوړېدو دمخه.

۲- داسرائيلو دحكومت دجوړېدو په وخت.

۳- او د اسرائيلو د حكومت د جوړېدو نه وروسته د هر يهودى دنده په گوته كړه او د هغوى ونډه ئى تعيين كړه.

د صهيونستانو د لپړه
كانفرانس پريكړه ليكونه:

له کال ۱۸۹۷ میلادي نه تر کال ۱۹۰۱ میلادي پوری یهودو تقریباً ۲۳ کانفرانسونه جوړکړل، چه ددی ټولونه مراد او مقصد په هغو پلانونو او نقشو کار کول وو چه د نړیوال صهیونستی مملکت دتأسیس لپاره ئی لارهواروله. ددوی لمړنی کانفرانس په کال ۱۸۹۷ میلادي کی په سویس پوری مربوط د پال په ښارکی د هرزل تر مشرئ لاندی شروع شو، په دی کانفرانس کی تقریباً ۳۰ کسانو گډون وکړ، چه د پنځوسوو یهودی ډلو نمایندگی ئی کوله او ټول ئی دپیرو خبیثو صهیونستانو څخه گټل کیدل. دوی په دی کانفرانس کی دخپل هغه سری پلان او نقشی دعملی کولو قرارداد منظور او پاس کړ، چه دهغه په ذریعه به ټوله نړئ ددوی مریان وی او د حکومت واگی به دداؤد علیه السلام داولادی نه دیو پادشاه په لاس کی وی او دوی دټولو پریکړه لیکونو دسری او پټ ساتلو توصیه وکړه.

د مزامری ځینی برخي او ټکي:

۱- یهود په دی نظردی چه په نړئ کی د حکومتونو ټول موجوده سیستمونه فاسد دی، نو باید تر هغی چه د یهودی مملکت دجوړیدو وخت او

نیټه رارسېږی، ددی سیستمونو د لارباږولو او فاسدولو لپاره هر اړخیزه هڅی او کوشش باید وشی.

۲- حکومت کول او د حکومتی ادارو پرمخ بیول یوه پاکه او مقدسه دنده ده، چه ددوی په نظر ددی په چلولو د یهودونه په غیر بل څوک نه پوهیږی.

۳- یهود باید په خلکو داسی حکومت وکړی لکه څنگه چه شپونکی ئی په څارویو کوی.

۴- دحبیونی شهواتو په ذریعه د خلکو تشویقول او په هغو کی دبی لاری توب او سرکوزیتوب خورول، آن تردی چه دولسونو توان او طاقت بالکل ختم او لمنځه ولاړشی، چه د تیښتی ځای تری وړک اوبالاخر د یهودو په پښو کی ولویږی، چي ددی کاربنه وسیله شراب او ینځی دي.

۵- د یهود نه په غیر ټول خلک خصوصاً دهغوی مشران او واکمنان دسطنرج ددانو په څیر ددوی په لاس کی دی، چه کولای شی د ډار، مال ښځو، منصب او نورو فاسدو ذرائعو په وسیله هغوی خپل مریان وگرځوی.

۶- په پرله پسې اودوامداره توگه داقتصادی ستونزو او مشکلاتو

راولاول، ترڅو نړئ دآرام ساه وانځلی او دخپلو مشکلاتو دحل لپاره دي ته مجبوره شي چه د یهودونه دمدم غوښتنه وکړی او په ذلت راضی شی او یهودی حاکمیت دځان لپاره یو نیک فال وگڼی.

۷- ټول اعلامی وسائل لکه طبع، نشر اوصحافت او تعلیمی مراکز لکه مکاتب او پوهنتونونه او فنی اداری لکه تیاترونه او دسینماگانو شرکتونه، علوم او قانون جوړونه او اقتصادی کارو بار لکه مضاربتونه او داسعارو تبادلله باید دیهودو په لاس کی وی اودهغوی په واسطه کنترول او اداره شی.

۸- دخلکو دبی لاری، او دهغود پاک ضمیردلنځه وړلو، د انسانیت دختمولو او په نړئ رباندی د یهودو دسیطری او دټولو پخوانیو ذکرشوو مادو دتطبیق په منظور باید دهغو سرو او سپینو څخه کار واخستل شی چه دیهودو په لاس کی دی.

الله تعالی دی ددوی دا ناولی او شوم دسایس شننه او داسلام دعظیم او برین انقلاب په څپو کي محوه او خنثی کړی. (امین ثم امین)

د خاوردی - ژبی - رنگ او نژاد طاغوت

د اسلام ستر د بښمن

الله تعالی له طرفه نازلیده نو باید دمکی او طایف په یو لوی سردار باندی نازل شوی وی:
وقالوا لولا انزل هذا القرآن علی رجل من القريتين عظیم. (الزخرف).

ابوجهل به ویل چه محمد صلی الله علیه وسلم غواړی درسات په ادعا سره خپل قبیلوی ویاړونه زیات کړی. هغه به ویل مونږ په ټولو دنیوی چارو کی له عبدمناف سره مقابله وکړه او میدان مو تری گټلی دی او په میلمه پالنه او سخاوت او بخشش کی سره یو شان یو، اوس هغوی ادعا کوی چه مونږ ته وحی نازلېږی. زما دی قسم په الله تعالی وی چه مونږ به هیڅکله دمحمد پیغمبری ته غاړه کښینېږو. دا یوازی دابو جهل نظریات نه وو بلکه د قریشو دټولو مشرکینو خبره وه چه د قومی او قبیلوی تعصب له مخی یی سره تړلی وه.

په دی ډول دقریشو ټول قبایل د

کی باید ځان دقومی او ملی مصالحو دتحقق په لار کی له قربانی څخه ونه سپوی. دغه نظریه سره له دی چه په لړمړی وخت کی د پاپ او قیصر دظلم او استبداد په خلاف دیو عام بغاوت او تافرمانی په شکل رامنځته شوه او شعار ئی دا ؤ چه قومونه باید دخپلو سیاسی او اجتماعی چارو په اجرا کولو کی دخپل واک خاوندان وی خو وروسته پکی د لادینیت مکروب وورداخل شو او بالاخره لادینیت دقوم پرستی په تخت کښیناست او بیا یی دهر دینی او اخلاقی نهضت مخالفت خپله فريضه او شعار وگرځاوه.

داسلام دمقدس دین دظهور په زمانه کی تسلی او سیمه ایز تعصبات او امتیازات داسلام دآسمانی دین د پرمختگ دلاری عمده اغزی وو.

د قومی او قبیلوی ویاړونو خیال د عربو دبیلابیلو قبیلو او اسلام تر منځ ستر جهیل پیدا کړی ؤ او دا غوښتنه یی کوله چه که دا قرآن په حقه سره د

دناسیونالیزم معنی د قومی او نژادی گټو او آرزوگانو دتحقق دی. د نیشنلیزم په قاموس کی نیکی هغه ده چه دقوم او نژاد دگټو او منافعو لپاره موثره ثابته شی که څه هم دروغ وی، بی ایمانی وی، ظلم وی او که بل کوم داسی ناوړه عمل وی چه د دین او اخلاقو له نظره ستره گناه وگڼل شی. او بدی هغه ده چه دقوم او نژاد گټو اومصالحو ته زیان ورسوی که څه هم ریتیتیا ویل وی، عدالت وی او یا کوم بل داسی عمل چه یو وخت داخلاقی فضایلو او بشپړگټو په ردیف کی راغلی وی. په ناسیونالیزم کی دافرادو د پوهی او بیداری، اخلاقو او ټولنی ته دگټی رسولو معیار او ملاک دادی چه د قوم دگټو او مصالحو لپاره هر ډول سرښندنه وکړی که دسراو مال سرښندنه وی او که دضمیر او ایمان او یا داخلاقی او انسانی فضایلو قربانی وی او که دنفس او عزت او شرافت او عصمت قربانی وی خو په هیڅ حال

بنی هاشم په مقابل کی د ناسیونالستی تعصباتو په اساس سره یو موټی شول او بنی هاشم هم سره له دې چې ټول په اسلام مشرف شوی نه وو مګر د قومی او قبیلوی لږیکو په بنا د رسول الله صلی الله علیه وسلم تر شا ودریدل او دهغه د حمایت او ملاتړ اعلان یی وکړ.

کله چې په مکه کی په مسلمانانو باندی د ظلم او تشدد آسمان رانیسته شو نو یو شمیر مسلمانانو دخپل قبیلوی قدرت او نفوذ په وجه د مشرکینو د زور زیاتی له متروکونه بچ پاتی شول.

عرب له ډیری پخوا زمانی څخه د بنی اسرائیلو د پیغمبرانو د پیشګویی په اساس د یو پیغمبر راتګ ته سترګی په لار وو خو کله چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم دعوت پیل شو هغه یواځینی عامل چې په پخپله یهودیان یی له ایمان راوړلو څخه په شا وتیول همدغه نژادی تعصب ؤ. هغوی اعتراض درلود چې پیغمبر څنګه د بنی اسرائیلو په ځای په بنی اسماعیلو کی مبعوث شو او دغه د ناسیونالیستی د تنګ سیاست پیروی وه چې هغوی یی د جذباتو په ټپوکی د توحید او الله پرستی د نجات ورکونکی ساحل په ځای د شرک او بت پرستی په گرداب کی ډوب کړل.

دنصاراؤ حال هم له دوی څخه کم نه ؤ. هغوی هم د پیغمبر راتګ ته منتظر وو خو یقین یی دا ؤ چې راتلونکی پیغمبر به خامخا په سوریه کی مبعوث شی.

هغه ستره حربه چې یهودیانو په مدینه منوره کی د مسلمانانو په خلاف استعمال کړه همدغه ناسیونالستی جذبات وو. یهودانو به له منافقینو سره خبری اتری پیل کړی او د یو خونړی جنگ کوشش به یی کاوه.

له دغه ټپکونه زمونږ مطلب ددوی حقیقت ښکاره کول دی چې د کفر او شرک د جاهلیت نه وروسته، د اسلام د برحق دعوت ستر او ښکاره دښمن همدغه د خاوری، ژبی، رنگ او نژاد طاغوت دی چې باید اسلامی قوتونه ورسره په ټینګه مبارزه وکړی.

د اسلام پیغمبر رسول الله صلی الله علیه وسلم دخپل پیامبرانه ژوند په دروشت کلنه دوره کی د کفر او شرک د مخالفت سره سره د جاهلانۀ عصیبتونو او ناسیونالیستی تنګ نظریو په خلاف سخته مبارزه وکړه. که د اسلام تاریخ ته نظر وشي دا خبره به ډیره ښه ښکاره شی چې د بشريت لارښود سرور کاینات صلی الله علیه وسلم په څومره شدت سره د ژبی،

ویني، رنگ او خاوری د ناروا امتیازاتو په خلاف جهاد وکړ او د انسان او انسان تر منځ ئی د غیر طبعی امتیازاتو او توپیرونو ماثی راټسکوری کړی او ټول بنی نوع انسان یی د انسانی حیثیت له حیثه یو شان وګاڼه. د رسول الله صلی الله علیه وسلم پیغام دا ؤ چې: لیس منامن مات علی العصبیة- لیس منا من دعی الی العصبیة لیس منا من قاتل علی العصبیة.

یعنی څوک چې د عصبيت لپاره ځان قربان کړی زمونږ له ډلی څخه نه دی څوک چې د عصبيت (ناسیونالیزم) دعوت وړاندی کړی له مونږ څخه نه دی او څوک چې د عصبيت لپاره وجنګېږي زمونږ په ډله کی نه دی (مسلمان نه دی).

بیا فرمایي: لیس لاحد فضل علی احدا لا بدین وتقوی الناس کلهم بنو آدم وادم هن تراب.

یعنی هیچاته په هیچا باندی تفوق او برتری نشته مګر په دین داری او تقوی کی. ټول خلک د آدم اولاد دی او آدم له خاوری جوړ شوی دی.

د اسلام پیغمبر د نسل، وطن، ژبی او رنگ امتیازات په دی پیامبرانه ارشاد سره ملغی اعلام کړل: لافضل لعربی علی عجمی

ولالعجمی علی عربی ولا
لابیض علی اسود ولا لاسود
علی ابیض الابالتقویٰ.

یعنی هیخ عربی په عجمی او هیخ
عجمی په عربی او هیخ سپین په تور
او هیخ تور په سپین فضیلت او برتری
نه لری که فضیلت او برتری ده نو
یوازی په تقوی او پرهیزگاری ده.

د بشریت لارښود دغږو شریفانو
او سردارانو ته په خطاب کی
و فرمایل: واورئ او اطاعت
و کړئ، زما اراده دا ده چه
ستاسو امیر یو داسی حبشی
وی چه سر یی دکشمش د
دانی هومره وی تاسو باید د
هغه اطاعت و کړئ.

هغه وخت چه دمکی دفتحی نه
وروسته دقریشو متکبری غاړی داسلام
دعظمت په وړاندی رابښکنه شوی
حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم
دخطابی په ترڅ کی په صراحت اعلان
و فرمایه: ښه واورئ چه نن دویاړ او
ناز او د وینی او مال هره دعوه ما تر
پښو لاندی کړه.

بیا یی و فرمایل: ایها الناس کلکم
من آدم و آدم من تراب لا فخر
للانساب لا فخر للعربی علی
العجمی ولا للعجمی علی العربی
ان اکرکم عندالله اتاکم.

ترجمه: ای خلکو تاسو ټول د آدم

اولاد یاست او آدم له خاورو پیدا ؤ
دنسب له پاره افتخار نشته عربی په
عجمی او عجمی په عربی ویاړلی نه
دی ستاسو تر ټولو معزز او قدرمن
هغه څوک دی چه تقوی او پرهیزگاری
کوی په دی ډول داسلام مقدس دین
درنگ، ژبی، وینی او هیواد هغه تنگ
نایونالستی حصار وټاوه چه قومونه
او ملتونه یی نه یوازی سره جدا کړی
بلکه دیو بل وینو ته یی تری کښینولی
وو. د اسلام اعلی تعلیماتو د
ناسیونالیزم لپاره د یو داسی نوی
مافق اساس کښیږد چه د نړۍ ټول
ولسونه (که په هر قومیت او ملت پوری
تړلی وی غریب وی که مالدار، د معزز
خاندان غړی وی او که دغریبی کورنۍ
غړی وی) یوازی او یوازی د اسلام او
په واحد الله تعالی باندی د ایمان لرلو
په بنا پکی د اوسیدو او هر ډول
حقوقو مستحق دی. دلته که امتیاز او
برتری ده نو یوازی په ایمان او تقوی
ده نه په نسل او ژبه او قومی ویاړ او
ناز.

داسلام دپیغمبر او د بشریت د
لارښود دغه پیامبرانه ارشاد دشری
پرگوتو ترمنځ تساند او ورورگلوی نوی
معیار او ملاک وټاکه او دنړۍ ولسونو
ته یی دا ښکاره کړه چه الله تعالی او
دهغه رسول صلی الله علیه وسلم ټول
هغه وهمی اساسات او دجاهلیت

دزمانی هغه ټول حسی او مادی قیود
چه دبیلابیلو ملیتونو دبقا اوتداوم
مافق ورزیاندی ابادې وې له بیخه
و یستل او درنگ او نسل، وطن او
ژبی، اقتصاد او سیاست ټول نامعقول
امتیازات او تفرقی چه انسان دخپل
جهالت او ناپوهی په وجه انسانیت
وریاندی تقسیم کړی ؤ له منځه لاړل
او ټول انسانیت د انسانیت له حیثه
مساوی او یو شان شو. الله تعالی او
دهغه رسول ددغه ستر انقلاب په
راوستلو سره یو نوی ناسیونالیزم چه
په منطقی اساساتو ولاړ ؤ رامنځته کړ،
سره له دی چه ددغه نوی ناسیونالیزم
اساس هم په امتیاز او برتری ولاړ ؤ
خو مادی امتیاز نه بلکه روحانی او
معنوی امتیاز ؤ. دغه ناسیونالیزم
انسان ته طبیعی صداقت چه اسلام
نومیزی ورڅښتی ټول بشریت دالله
تعالی اطاعت او بندگی، دنفس
طهارت او تزکیی او نیک عمل او
پرهیزگاری ته رابولی او بیا ورته لار
ښایی چه که هر څوک دغه دعوت
ومنی نو د دعوت منونکی ټول دیو
ملت غړی شمیرل کبړی او هغوی چه
له دعوت څخه منکر شول او رد یی
کړله بیل ملت څخه شمیرل کبړی. په
دی ډول اسلام دیو ملت نوم شو او ټول
افراد یی دامت په نوم یاد شو.

وہکذالك جعلناکم امۃ وسطا.

او مقابل لوری یی دکفر او گمراهی قوم دی او متابعین یی که څه هم په خپل منځ کی څه ذات البینی اختلافات هم ولری بیا هم یوه ډله او یو ملت شمیرل کیږی.

والله لا یهدی القوم الکفرین.

د دغو ملتونو تر منځ د امتیاز او تفوق اساس نسل او نسب نه بلکه اعتقاد او عمل دی. دامکان نه لیری خبره نه ده چه د پلار دوه زامن دکفر او اسلام په بنا له یو بل څخه جدا شی باندی په ایمان راوړلو سره دیو ملت غوی او سره وروته شی.

دسیمی او هیواد اختلاف هم دیو ملتونو ترمنځ دا امتیاز او تفوق وجه نشی جوړیدای. دلته امتیاز د حق او باطل په بناء دی او د حق او باطل لپاره سیمه او پوله نشته. حق هر چیرته حق دی او باطل هر چیری باطل دی، ډیر به داسی ولیدل شی چه دیو ښار، کلی او یا کور دوه تنه اوسیدونکی داسلام او کفر اختلاف په وجه له یو بل څخه جدا او دیو بل دښمنان شی خو برعکس د افریقا یو سپی چه په اسلام مشرف شی کولی شی د خپلی دوستی او ورورگلوئی اړیکی د آسیا له یو اوسیدونکی سره ټینگی کړی.

د رنگ اختلاف هم دلته دملی افتراق باعث نه گرځی دلته دمخ رنگ

داعتبار وړ نه دی بلکه دالله رنگ اعتبار او ارزښت لری او هغه تر ټولو ښه رنگ دی.

صبغة الله ومن احسن من الله صبغة.

دا امکان شته چه یو سپین نژادی او یو تور نژادی داسلام په اعتبار دیو ملت غوی شی خو برعکس دوه سپین نژادی دکفر او اسلام داختلاف په وجه سره جلا شی یو مسلمان شی او بل د کفر لار اختیار کړی.

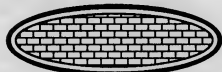
د ژبی امتیاز هم په اسلام کی د اختلاف موجبات نشی برابرولی دلته د خولی ژبه معتبره نه ده بلکه دزه ژبه د مدار او اعتبار لرونکی ده او همدا د زه ژبه ده چه په ټوله دنیا کی خبری کوی او خلک ورباندی پوهیږی. په همدی اعتبار سره کیدای شی چه یو عرب له اروپائی سره ملگری شی او دوه عربی ژبی سره جدا شی.

په دی ډول هغه دایره چه اسلام د نیشنلیزم لپاره ترسیم کړی کومه مادی او حسی دایره نه ده بلکه دا یو ډول خاصه عقلی دایره ده چه دیو کور دوه اوسیدونکی پکی جلا کیدای شی او دوه ناپېژندلی کسان دشرق او غرب په لیری والی هم په کی داخلیدلی شی.

د دایری محیط د لا اله الا الله محمد رسول الله کلمه ده او دا کلمه د دوستی او دښمنی معیار او ملاک

هم دی. په دغه کلمه باندی اقرار د افرادو او ټولنو تر منځ دجمع او ورورگلوئی باعث گرځی او انکار تری د جدا کیدو، دښمنی او تشتت او پراگندگی اسباب برابر وی. هغه کسان، کورنی او ملتونه چه ددغی کلمی څخه د انکار په نتیجه کی جلا شوی وی بیا نو وینه، خاوره، ژبه، رنگ او حکومت یی سره نشی متحد کولی.

او هغه ملتونه او پرگنی چه ددغی کلمی په سر سره یو ځای شوی او متحد شوی وی بیا نو غرونه او سیندونه، دژبی، نسل او رنگ اختلاف او د دینار او درهم مسایل دهغوی تر منځ دمحبیت او اخوت مزى نشی شلولی هر مسلمان که په هر هیواد کی چه وی او په هر نژاد او قومیت پوری چه اړه ولری په دغه کلمه باندی د اقرار او عمل نه وروسته داسلامی ټولنی غوی دی، داسلامی حکومت تبعه دی، داسلام سپاهی دی چه باید د خپلو ټولو حقوقو څخه گټه واخلي. په اسلامی شریعت کی څوک داسی کومه ماده نشی په گوته کولی چه دهغی په اساس د ژبی او نسل، قوم او هیواد په اعتبار یو مسلمان په بل مسلمان باندی برتری او تفوق لری.

په اسلامي نړۍ کې څه تيريزي

د کمونسټو پوځيانو په لاس د بوسنيا د مسلمانانو قتل عام

هلی ځلی وکړی، خو د غلامۍ او استعمار د پخوانۍ ترخې تجربې له مخې سلومینا، کروشیا او پخپله د سربیا هیواد دغه اتحاد ته غاړه کینښوده او په نتیجه کې د کلونو په اوږدو کې پټ پاتی شوی نژادي تبعیضاتو او نفرتونو سر را اوچت کړ او د فساد او وینو تویولو لپړۍ پیل شوه. د سربیا حکومت غوښتل چه آزاد شوی جمهوریتونه په خپله استعماري قبضه کې ټکیځل کړی، د همدغه ناوړه هدف دسره رسولو لپاره په هر هغه هیواد دپوځي يرغل تکل وکړ چه غوښتل ئی دخپلی آزادۍ او استقلال جنه اوچته کړی . په لومړی سرکی ئی په کروشیا باندی نظامی

وکړی او د همدغه هدف د سرته رسولو لپاره ئی په مسلمانانو باندی د ظلم او بربریت آسمان راښکته کړ، د همدغه ظلم او وحشت په وجه د مسلمانانو اوعیسائیانو ترمنځ دکرکی اونفرت یو لوی خلیج رامنځته شواودغه دښمنی ترننه پوری روانه ده دهغو اتوو هیوادو په جمله کې چه د یوگوسلاوی د انحلال نه وروسته ئی آزادۍ ترلاسه کړه، یوهم دسربیا هیواد دی چه دزیات اهمیت لرونکی دی.وجه ئی داده چه دغه هیواد د یوگوسلاوی دوراثت په گدی کښیناست اوبلگراډئی دخپل نوی حکومت دمرکز په حیث اعلان کړ.د سربیا حکومت دنوموړو اتوو جمهوریتونو داتحاد لپاره زیاتی

د یوگوسلاوی د له منځه تللو نه وروسته آزادشوی اسلامی هیواد بوسنیا نن سبا دژوند اومرگ په کشمکش کې پروت دی.ددوهمی نهیوالی جگړی نه وروسته یوگوسلاوی بوسنیا، کروشیا اوسلومینا هیوادونه په خپله استعماری قبضه کې راټینگ کړل،له دی نه وړاندی دغه سیمی د ترکیبی ترلاس لاندی وی، دترکانو په عصر کې په دغه هیواد کی داسلام ددین پرمختگ ته زیاته پاملرنه وشوه، خو د نفوسو په مجموعی تعداد کی د عیسائیانو تناسب د تل لپاره زیات ؤ.

یوگوسلاوی په دغه خطه باندی د خپلی قبضی د ټینگولونه وروسته د کمونیزم د تسلط لپاره زیاتی هلی ځلی

یرغل وکړ او اوس ئی په بوسنیا باندی خپل یرغلگر پوځیان وروغورخول .

د بوسنیا او سربیا سرحدی پولی یوله بل سره نښتی دی، د بوسنیا په شمال ختیځو سیمو کی سربى نسل اوسیدونکی له اوږدی مودی راهیسې په زیات شمیر سره آباد دی چه له سربیا سره سیاسى همدردی او خواخوږی لری، برسیره پر دی دغه خلك دسربیا له حکومت څخه نقدی او نظامی مرستی هم ترگوټو کوی .کله چه دسربیا پوځیانو دبوسنیا په مرکز ښارامبود او نورو مهم ښارونو حملی پیل کړی،دغو خلکو دسربى یرغلگرو پوځونو ملاتړوکې.د تیرو لسو میاشتو راه دی خوا په دغه سیمه کی دداخلی جگړی په شان حالت روان .بالاخره چه کله په پخوانیو جمهوریتونو کی د دوی د سرنوشت د ټاکلو په باب ریفرنډم سرته ورسید نو دغو دریو جمهوریتونو د خپل آزاد حیثیت لپاره رایه ورکړه.ملگرو ملتونو هم دسربیا، کروشیا او سلووینا غږیتوب منظور کړ

او د نړۍ زیات شمیر هیوادونو په رسمیت وپیژندل، خو ددی ټولو سره سره ددغوسیمو په ټولنیزو او اقتصادی چارو کی سمون او سمبالښت رامنځته نشواو امنیت ئی هم تأمین نه شو. گهوډی او لاقانونیت دې حد ته رسیدلی چه د بوسنیا جمهور رئیس علی جاغرت بیگوف وتښتول شو او بیا وروسته دسربیا د پوځ د یو قوماندان سره تبادله او پرېښودل شو. دنیوزویک مجله لیکي چه دلسو میاشتو داخلی جگړی په طرح کی دسربیا یرغلگرو پوځونو د بوسنیا مسلمانان دی ته ارکړل چه دخپلی بقا لپاره خپل کلی اوکورونه پریردی .

دملگروملتو د رپوټ له مخی پنځلس لکه کسان ددغو جگړو په ترڅ کی بی کوره شوی دی او پنځه لکه کروتی اوسیدونکی هم دسربیا له سیمی څخه په وتلو او تیښته مجبور شوی دی.له بلی خوا د کروشیا او بوسنیاله سیمو څخه لږترلږه سل زره کسان تښتیدلی دی. د ۱۹۹۲ میلادی

کال د مارچ له میاشتی څخه تراوسه پوری تقریباً اوه لکه خلك دخپلو کورونو پرېښودلو ته اېشوی دی.د تایم مجلی له رپوټ سره سم دبلگراد حکومت نه یوازی دا چه دبوسنیاپه مسلمانانو ئی د ژوند ساحه تنگه کړی، بلکه په هغه سیمه کی ئی یوډول دردوونکی، ویروونکی او دظلم او تشدد نه ډک شرایط راپیدا کړی دی.دملگروملتو د سرمنشی بطوروس غالی دا وینا دهغه د زیاتی مایوسى، ناامیدى او ناتوانى ښکارندوی ده چه وائی ددغو خونړیو مسایلو دحل لپاره د بین المللی ورورگلوی قول امیدونه له خاورو سره خاوری شول، هغه یوگوسلاویه چه پرون د زیاتو هیوادو مجموعه وه، نن سبا د یو بل وینو ته تړی ناست دی.

د تأسف خبره داده چه دملگروملتو سرمنشی له دغی جنگ خپلی سیمی څخه دامن د پوځونو ویستل پیل کړیدی اودنویوپوځونو داستولوڅخه ئی انکار کړیدی، دا ځکه چه سوله

غوښتونکي پوځونه هم د یوگوسلاویي د قواو له حملو نه په امن کې پاتې نه دي. بطوروس غالي وویل چه اوس غربی نړۍ ته همدا یوه لار پاتې وه چه له دغه جمهوریتونو سره سفارتي اړیکي وشلوی او پخپله دبیطرفي په گوټ کی کښینی او په داخلي جگړو کی ویشتل شویاو ټپیانو زیږوړی او فریادونه واورى .

دسربیا په حملو باندی د احتجاج په ډول دامریکي دسفیرپه گډون د اروپایی ټولنی د هیوادو ټول سفیران له بلگراد څخه وتلی دی .

په بوسنیاکي میشته سربیانو د بوسنیا دوه په دری برخه ځمکه ترخپلي قبضي لاندی ټینگه کړی ده. په دغه بلغار کی د یوگوسلاویي پوځونه د سربیانو سره اوږه په اوږه وجنگیدل، تر اوسه ئی ۱۳۰۰ کسان وژلی اوسل زړه تنه ئی بی کوره کړی دی. بل طرفته کروشیا او سربیا سره لاسونه یو کړی او د بوسنیا د ویش ناپوه پلان ئی تیار کړی دی. د ځینو

نړیوالو محافلو په عقیده باید دسربیا په خلاف چه د نړیوالی ورورگلوئ له حکم څخه ئی سرغړولی ،باید سخت بندیزونه ولگول شی، ددغه هیواد خارجی اثاثی منجمدی او تجارتی اړیکي دی ورسره وشلول شی .

دټایم مجله لیکي چه دیوگوسلاویا په خلاف د پراخو پوځی عملیاتو نه غیر دوینو دغه سیلاب چه زیات شمیر انسانی هستی ئی په مخه اخستی، ډب کیدل له امکان نه وتلی خبره ده.

دبوسنیا مسلمانان نن سبا له سختی ناامیدی سره مخامخ دی.

ددغه هیواد د نفوسو ۱۸ فیصده کروشۍ اوسیدونکی به په کروشیاکی او ۳۱ فیصده سربیان به په سربیا کی پناه واخلي، خو ۴۰ فیصده مسلمانان به چه خپل وطن ئی همدا بوسنیا دی، چیرته لاڅی؟

د یادولو پوځیره داده چه دسربیانو او کروشیانو ترمنځ دینمنی د تاریخ له بیلو بیلومرحلو نه تیره شوی او له بونسل نه بل نسل ته په میراث پاتې

ده، خو د یوگوسلاویي دمرکزی پوځ او دبوسنیا دمسلمانانو ترمنځ دکرکی اونفرت اورته اوس اوس تیلی وهل شوی او لویه وجه ئی دا ده چه د یوگوسلاویي کمونست پوځونه غواړی په دغه سیمه کی اسلام او مسلمانان

په کامل ډول له منځه یوسی، ځکه کمونست پریڅی په دی حقیقت ډیرینه پوهیږی چه په نړۍ کی ددغی پلیدی او رذیلاته مفکورې د انحطاط اوزوال اصلی عامل اسلامی جهاد او د مجاهدینو بی ساری قربانی وی. زمونږ باور دی چه نن سبا لکه څنگه چه د

اسلام دیبا ژوندی توب مرحله رارسیدلی او په مسلمانانو کی د سیاسی ژوند او تحرك احساس غزون کړی، هیڅ امکان نه لری هغه کمونست نظام چه شوروی اتحاد په خپل ټول قوت سره له حتمی مرگ اوزوال څخه بچ نه کړی شو، نو په سربیا (یوگوسلاویه) کی به په مسلمانانو باندی څنگه غلبه حاصله کړی.

څنگه چې یی څوارلس کاله د نړۍ له ستر مادی طاقت سره په میړانه ډغره ووهله او له خپل هیواد څخه په تیښته مجبور کړ دغه شان به دخپل هیواد د اداري سیستم په جوړولو او پر مخ بیولو کی د خپل مؤمنانه فراست او جهادی قوت مظاهره وکړی.

لنډه دا چې افغانستان په نننی عصر کی د اسلام او کفر د جگړی او په یو بل باندی د فتحی او برلاسئ ستر ډگر جوړ شوی دی دلته که یو طرفته زمونږ د ملیونونو شهیدانو دکونډو او یتیمانو فریادونه او سوی ساندی دی چې د جهاد مشرانو او داسلامی حکومت مسئولینو ته د دوی درانده وظایف ور په نڅښه کوی او ورته وائی ای د مقدس جهاد سالارانو! ای د اسلام د پت او عزت ساتونکو! گورئ چې زمونږ په قربانیو لویې ونه کړی، د جهاد اهداف ونه پلورئ او د مقدسی جگړی مقصد چې یوازی او یوازی د الله د کلمی لوړتیا او له افغانستان څخه د کفر او کمونیزم د فاسد نظام دمنحوس تخرتولو وو د اقتدار په جگړه بدل نه کړی نو بل خوا د کمونیست رژیم د بقایاو سازشونه او دسیسی دی چې غواړی د جهادی ځواکونو تر منع د بی اتفاقی د اور په بلولو سره د ځان لپاره د بقا زمینه برابره کړی او دافغانستان جهادی تحریک بد نام کړی.

دا دی یوه میاشت تیرېږی چې د افغانستان ټول جهادی قوتونه د کابل د سرو او سپینو خاوندان دی او دملکت د اداری ټولی چاری دوی ته سپارل شوی دی، هغه جهادی قوت چې دروس په شان مادی زیرځواک یی نه یوازی دا چې له خپل هیواد نه په شرمیدلی ماتی سره وشاړه بلکه د هغه استعماری وجود یی داسی ټوټی ټوټی کړ چې نه ورته د کمونیزم ایډیولوژی پاتی شوه نه ورته د لور او څټک نښان پاتی شو، نه یی جغرافیه پاتی شوه، نه یی د وارسا دتړون قلمرو پاتی شو او نه یی هغه مادی او سیاسی قوت پاتی شو چې د نورو هیوادو د استثمارولو لپاره به یی تری کار اخست، هغه نومیالی جهادی قوت چې په افغانستان کی یی د

د ماسونیت او هغه ته د منسوبو هکسانو په هکله شرعی فتوی

الحمد لله والصلاة والسلام على
رسول الله وعلى آله وأصحابه ومن
اهتدى بهداه، أما بعد:

اسلامی فقہی ټولنی (مجمع
الفقهی) په کال ۱۳۹۸ هـ ق د شعبان
په میاشت کی چه د ۱۵/۷/۱۹۷۸ م
سره سمون خوری خپله لمړنۍ غونډه د
مکی مکرمی په ښار کی پرانسته چه
په هغی کی د نورو موضوع گانو
سربیره د ماسونیت او هغی ته دمنسوبو
کسانو قضیه هم وړاندی شوه. چه
ددی په هکله د شریعت د حکم
څرنګوالی څرګند کړی. نو همدارو چه د
فقہی ټولنی غړو په خپلو څیړنو او
تحقیقاتو پیل وکړ، او ټول هغه څه چه
د دی خطرناکی ډلی (ماسونیت) په

هکله لیکل شوی راغونډ او اسناد او
وثائق نی راجمع کړل چه په دی کی
دهغو کسانو لیکنی او شهادتونه هم
شامل دی چه په دی ډلی کی لوړو
مقامونو ته رسیدلی وو او بیا وروسته
تری بیل شوی او همدارنګه ددوی
نشرات او ټولنی هغه مجلی او اخبارونه
چه د ماسونیت په هکله نی څه لیکلی
راټولی کړی او وروسته له دی چه
فقہی ټولنی داټول ذکر شوی مراجع او
مصادر په ډیر غور اودقت سره مطالعه
کړل نو دوی ته په قطعی اوشک نه
قبولونکی توګه داثباته شوه چه:

۱- ماسونیت یوه سری او مخفی
ډلګۍ ده چه دزمان او مکان دحالاتو
دبرابردو په صورت کی خپل ګوند په
ډاګیزه توګه رامیدان ته کوی او کله
چه حالات کرکچن شی نو پرده پری
وغوړوی او دخلکو له سترګونی پناه
کړی. مګر د ماسونیت حقیقی مبادئ
او اهداف په دواړو صورتونو کی سری
ساتل کیږی. آن تردی چه ددوی لوړ
رتبه غړی هم تری خبر نه وی. البته چه
ډیر لږ او د لاس د ګوتو په شمیر
خاص اخاص کسان چه د تجارتو او
امتحانونو له پرله پسې لړیونه کامیاب
وتلی او په ماسونیت کی اوچت مقام
ته رسیدلی وی له دی حکم نه مستثنی
دی.

۲- ماسونیت په ګرده نړۍ کی
دخپلو غړو او منسوبینو دخپلمنځی
لړیکو او ارتباطاتو دنده ترسره کوی
خو دا ارتباطات او لړیکي یوازی

ظاهری بڼه لری او غواړی چه ددی په
واسطه ددوی له اهدافونه ناخبره کسان
تقویه کړی او دا په ماسونیت کی د
شاملو کسانو تش په نامه یوه داسی
وروړګلوی ده چه هیڅ ډول عقیدوی
مذهبی او قومی رول او ارزښت ته قائل
نه دی. بلکه دا ددوی په ګمان دمطلقاً
انسانی اصولو په بنیاد سره راټوله
شوی ډله ده.

۳- ماسونیت ددی هغه او کوښښ
کوی چه د هری جامعی او ټولنی نه
هغه کسان چه ورته د اهمیت وړ وی، د
مادی وسائلو او شخصی ګټو ټو د
ترلاسه کولو په ذریعه اغوا و او خپل
تنظیم ته نی راوبلی، هر منظم ماسونی
چه د ځمکی په هره برخه کی چه وی په
دی مکلف دی چه خپل بل منظم
ماسونی ورور سره د هغه د اهدافو د
ترلاسه کولو او د هغه د مشکلاتو د
حلولو اودهغه د ضرورتونو دپوره کولو
په خاطر له هغه سره مدد او کومک
وکړی او دهغه سره دهغه دسیاسی
اهدافو د ترلاسه کولو په خاطر خپل
لاس یوکی او هغه خپلو ټولو مقاصدو
ته درسیدو په خاطر تائید کړی، ولو
که ظالم او په باطله لار روان وی، اګر
چه دوی تل ددی دعوه کوی چه مونږ
مظلومان او دحق پیروان یو ترڅو په
دی وسیله وکولی شی دجامعی دلوړو
طبقاتو او د ټولنیزو اوچتو مراکزو د
افرادو نه حقیقت پټ او هغوی په خپل
دام کی ونیښلوی.

۴- په ماسونیت کی غیبتوب

دخاصو مراسمو او اجتماعاتو په ترڅ کې ترسره کېږي چه په هغې کې دډار اوویری رمزی ډولونه اوغونی ښودل کېږي ترڅو نوی غړی په دی وپوهوی چه که دلورو مقاماتو له اومرونه چه داداری سلسله مراتبو په واسطه په پوره ایز ډول ترده رارسیزی، سر غږونه او پاتساهر وکي، نو انجام به ئی زیانمن اوخطرناک وی اوله عبرت نه ډکه سزا به ومومی.

۵- په ماسونیت کې ناپوهو اوساده غږوته دخپلو عباداتو او مذهبی امورو په سرته رسولو کی څه ناڅه آزادی ورکړی شوی، خو دوی دتل لپاره دماسونیت په گوند کی دپټیې رتبې خاوندان وی او له دوی نه دخپلو هغو مقاصدو په سرته رسولو کی کار اخلی چه دوی ئی دپای ته رسولو اهلیت لری اما ملحدان او بی دینان او یا اتحاد ته چمتو کسان ورو ورو او په تدریجی توگه دپرله پسی تجربو او امتحانونو په رڼاکی دهغوی داستعداد،لیاقت او دهغوی د هڅو او کوششونو په اندازه چه دماسونیت دشومو اغراضو دپلانونو اونقشو دپلی کولو لپاره ئی ترسره کوی شاباشی او ترقی مومی.

۶- ماسونیت دسیاسی اهدافو لرونکی یوه داسی ډله ده چه دنړۍ په اکثره سیاسی او عسکری انقلابونو او دنیا پرمخ دخطرناکه بدلونونو په منځ ته راوړلو کی په ښکاره او یا هم په پټ ډول لوی لاس لری.

۷- ماسونیت دیهودی بیخ او

رینولرونکی تنظیم دی چه پټه نړیواله مرکزی اداره ئی هم دیهودو په لاس کی ده او د صهیونستی پریکړو د تنفیذ مسئولیت پر غاړه لری.

۸- دماسونیت حقیقی هدف دټولو ادیانو له منځه وړل دی، په خاصه توگه دمسلمانانو د فکر نه داسلامی دین اوعقیدی راییستل او دوی له خپل دین نه منحرف کول.

۹- ماسونیت ددی هڅه کوی ترڅو هغه کسان چه په خپلو ټولنو کی دزیاتوشتمنیو او د لوړو سیاسی، اجتماعی او علمی مراکزو او رتبو خاوندان وی، خپل تنظیم ته راوبلی چه په دی توگه ددوی دنفوذ څخه دخپلو کارونو دکامیابی لپاره کار واخلی او همداعلت دی چه دماسونیت په تنظیم کی پاچاهان، جمهور رئیسان،وزیران او دولتی لوړرتبه ماموران شامل دی.

۱۰- ماسونیت دخلکو دغولونی په خاطر ددنیا په هر گوټ کی په مختلفو او بیلابیلو نومونو متعددی خانگی لری که چیری دماسونیت پرضد دنړۍ په کومه سیمه کی مقاومت وښودل شی نو دبل نامه لاندی به په خپل فعالیت پیل وکړی، چه له مشهورو خانگوئی تورگوند، روتاریان، لیونز او داسی نوری دخیشو میادیو او اعمالو ډلی دی چه داسلام د دین له قواعدو سره په کلی توگه تضاد لری.

او همدارنگه اسلامی فقهی ټولنی ته په ښکاره توگه دا حقیقت څرگند شو چه ماسونیت د یهودیت او نړیوال

صهیونیت سره نه شلیدونکی ارتباط لری اوددی ارتباط په نتیجه کی ماسونیانو وکولی شول چه دنړۍ دویرو ملکونو په خاصه توگه دعربی او اسلامی نړۍ دمستولینو اعمال لکه دفلستین قضیه او نوری اساسی قضایایو ترخپل کنترول لاندی راوولی او هغه دیهودو او نړیوال صهیونزم په گټه وغرځوی.

نو دلته ذکر شوو معلوماتو په بناء او دماسونیت دنورو لویو خطرناکه اعمالو له مخی اسلامی فقهی ټولنی دا ضروری او لازمی وگڼله چه خپله شرعی فتوی په لاندی ډول صادره کړی.

(ماسونیت یوه خطرناکه اسلام دشمنه ډله ده چه داسلام دله منځه وړلو هڅه کوی او هر هغه څوک چه ددی ډلی له حقیقت نه باخبره وی او بیاهم دهغی غږیتوب لری او یاورته منسوب وی هغه کافر او دمسلمانانو له ډلی نه جدا دی.)

والله ولی التوفیق

عبدالله بن حمید په سعودی عربستان کی د قاضیانو دمجلس اعلی رئیس د رئیس په توگه.

(۲) محمدعلی الحرکان درابطه عالم اسلامی رئیس درنیس دمرستیال په توگه.

(۳) عبدالله بن عبدالعزيز بن باز په سعودی عربستان کی دعلمی څیړنو او تحقیقاتو د دارالافتاء او ددعوت او ارشاد رئیس دغړی په توگه.

(۴) ښاغلی محمد محمودالصواف.

دیموکراسی

درمان وگرځی؟!

دیموکراسی دوه بنسټیزه ستنی لری
چه د آزادی او برابری څخه عبارت دی
خو دیموکراسی څه ته وائی؟

وائی، چه: دیموکراسی په خلکو،
دخلکو دحکومت څخه عبارت ده یعنی
دخلکو سیاسی ډله به دخلکو په
اجتماعی ډلی حکومت کوی چه له
همدی ابتدا ئی خلک په دوو بېلا بېلو
برخو ویشل ۱- سیاسی ډله

۲- اجتماعی ډله چه د هری ډلی
ځانته ځانته حقوق او واجبات دی.
د دیموکراسی ځینی ډولونه:
مونږ دلته ددی هڅه کوو چه د
دیموکراسی ځینی ډولونه بیان کړو.
(۱) سیاسی دیموکراسی:

په دی نظام کی دخلکو حکومت د
برابری او آزادی په بنیاد جوړېږی چه

چه په دی توگه ئی دین له سیاست نه
جدا کړ او دهغه وخت ځینی مشهور
عبارتونه او شعارونه زمونږ د پورتنی
ادعا ښکاره ثبوت دی. لکه چه ویل به
ئی:

* (اما لله، الله- وما لقیصر،
لقیصر). څه چه دالله هغه به دالله وی
او څه چه دقیصردی هغه به د
قیصروی.

* (الدين لله، و الوطن للجميع. دین
دالله تعالی او وطن دټولو.

* (لایسیاسته فی الدین، ولادین فی
السیاسته. نه په دین کی سیاست شته
او نه په سیاست کی دین.

نو که چیری د الله تعالی دین نافذ
نه وی او حکومت دسیاست په لاس
کی وی نو څوک به حکم کوی؟... آیا
بشر کولای شی دخلکو د دردونو

ددیموکراسی د پیدایښت اصلی
ټاټوبی د یونان خاوره گڼلی شی، خو
کله چه په اروپا کی کلیسا وغوښتل
خیل واک نور هم پیاوړی کړی او د
خلکو په ژوند پراخه او بشپړ تسلط
پیدا کړی. نو د حکومتی واکدارانو او
امیرانو دکلک مخالفت سره مخ شوه
چه په نتیجه کی ئی پراخه چنگونه پیل
شول. او هیڅ یوه هم ددی توان ونه
درلود چه معامله دځان په گټه غوڅه
کړی نو همدا وخت ؤ چه د فرانسی
ځینو پوهانو د دیموکراسی غږ پورته
کړ، او ددی غوښتنه یی وکړه چه خلک
دی په خپله خوښه ځانته خپل حاکمان
وټاکي. تر څو ددوی چاری سمبال او
قوانین ورته تدوین کړی او ددی تر
څنگ دې دکلیسا اختیارات دهغی د
اختصاص دساحی پوری محدود شی،

قول خلك پكى پرته دكوم ژبنی،
منطقوی، دینی او قومی توپیر نه ژوند
سرته رسوی، او د بشخو او نرو حقوق
په کی برابر خوندی ساتل کیږی.

(۲) اداري دیموکراسی:

دا دیو ډله ایز قیادت څخه عبارت
ده چه دمشرانو او مسئولینو د گډون او
دهغوی د سلا او مشوری په اساس د
اهمو ولسی او دولتی معاملو پریکړی
صادروی.

(۳) صنعتی دیموکراسی:

دهغه صنعتی نظام څخه عبارت ده
چه په هغی کی کارگره طبقه دمسؤلینو
سره په شریکه توگه په نظام پوری د
مربوطو کمیټو او څانگو له لیاری په
اداری کارونو، پلان جوړولو او صنعتی
عملیاتو کی ونډه اخلی.

(۴) مرکزی دیموکراسی:

دا دکمونیزم اساسی او بنسټیزه
نظام دی چه په هغی کی دحزب غړی د
قاعدی نه انتخابیږی او بیا دوی د
خپلو کارونو راپور خپلو مشرانو ته
وړاندی کوی.

داوو دهغی دیموکراسی یو لړخ چه
دوی ورته په درنښت گوری او وائی
چه په دی کی به اقلیت د اکثریت
فیصلو او حکمونو ته غاړه ږدی او
ټیټه طبقه (ولس) به د لوړی طبقی
(حکومت) پریکړی او احکام تطبیقوی.
چه همدا پکی د مطلق آزادی،
عامی آزادی او د هغو څلورگونو
آزادیو مرکزی نقطه گڼل کیږی چه د
دیموکراسی غوښتونکی نی دخپلو
سپیڅلو آرمانونو څخه شمیری.

او دا عبارت دی له:

۱- د عقیدي آزادی: چه مراد ترینه
په الله تعالی باندی د کفر آزادی ده.

۲- د رای آزادی: عالم او جاهل
ته په مساویانه ډول کتل.

۳- دملکیت آزادی: چه دا هم په
خپل وار سره د احتکار دروازه پرانیزی
او څولنه د فرد د مصالحو نه زاروی.

۴- شخصی آزادی: چه له هغی نه یو
هم د جنسی غرائزو د اشباع آزادی ده
چه په نتیجه کی یی د ایلز غوندی
تباه کونکی ناروغی او نوری داسی

مهلکی بیماری منغ ته راغلی چه
دوائی لا معلومه نده.

ځینی پوښتنی

لموی: دولسی حکومت په ساحه کی:
دقانون جوړونه د دولت د چارو
سمبالول او په هغه پوری د مربوطه
وسائلو او آلاتو ساتنه او صلاحیت او
دمسؤلینو صلاحیتونه، دا ټول هغه
کارونه دی چه فنی ماهرانو او
متخصصینو ته ضرورت لری.

نو آیا د پارلمان (ولسی جرگی) او
د سینټ (مشرانو جرگی) ټول غړی د
دی صفاتو څښتنان دی؟

اوکه دولس لخوا په ولس دحکومت
کولو مسأله هسی یو خیال دی...؟

دوائی په ساحه کی:

داسی فرض کړی چه دیوه ولس د
وگړو شمیر ۱۰۰ ملیونه دی نو په دی
کی به د آزادی ورکونکو تعداد ۳۰
فیصده وی یعنی دیرش ملیونه کسان
نوکه چیری د رای ورکونکو اکثریت
په انتخاباتو کی برخه واخلی فیصدی
به یی ۷۰ فیصده او یا به سلو کی چه

یوویشت ملیونه کسان ترې جوړېږي ورسېږي.

نو که دوی دری کاندید شو کسانو ته وپوښه ورکړي چه اول یی لس ملیونه رأی وگټي او پاته یوولس ملیونه رأی په پاتي دوو کسانو تقسیم شی نو دکامیاب کاندید په برخه به د ولس د مجموعی تعداد لسمه برخه وی یعنی ۱۰ فیصده نو تاسی وواځی چه دا د اکثریت حکومت دی؟ او که د اقلیت حکومت؟

د رأی ورکوونکو په برخه کی:

آیا ټول رأی ورکوونکی د انتخاباتو د کار د سرته رسولو په منظور له پاکي او سپیڅلتوب نه کار اخلي؟ آیا په دوی کی داسی کسان نشته چه د پیسو په مقابل کی او یا دده په گټه د کوم کار د سرته رسولو په منظور دی خپله رأیه خرڅه نکړي؟

د کاندیدانو په ساحه کی:

آیا ټول کاندیدان د نزاهت او سپیڅلتوب څښتنان دی او آیا په دوی کی داسی بډایان نشته چه خپله شتمنی

بی د ناروا لیاړو لکه د مخدره موادو تجارت، قاچاق او داسی نورو طریقو تر لاسه کړی وی؟ چه کولای شی د بڼو ورکولو په ذریعه د خلکو رأی واخلي او یا د انتخابی حلقو او د رأی دشمرلو مسئولین په خپلو پیسو راوینسی؟

او که چیری مونږ دخلکو د یوی ډلگۍ نه چه شمیر یی لسو کسانو ته رسېږي وپوښو چه: غوره دا ده چه د موزې اویا ماسی په مخ مسح وشي؟ او که د هغی په تلی او څټ نو په دی لسو کی به دری کسان د لا آدری(نه پوهیږم) ځواب ورکوی او دری نور به یی وائی چه دهغی په مخ دی مسح وشي او څلور پاته کسان به یی دموزی په تلی او څټ مسح کول بهتره گڼي. چه په دی توگه به د دیموکراسی د قواعدو په اساس د اکثریت رأی د منلو وړ وی اود موزی په تلی به مسح کول د موزی د مخ نه بهتره وگرځي.

مگر اسلام د هغی پر مخ د مسح کولو حکم کوی په داسی حال کی چه

د ځمکی سره دموزی تلی په تماس کی دی او دی ته حکمی طهارت (پاکي) وائی او داسلام له نظره د مسئلی په پوهیدلو کی د الله تعالی حکم اصل او اساس گڼل کیږي لکه چه فرمائی:

«فسئلوا اهل الذکران کنتم لا

تعلمون» ۲۳ آیت النحل.

او نه دا چه فسئلوا الا غلبیه !!

نتیجه:

له پورته لیکنی نه دا نتایج په لاس راځي:

۱- دیموکراسی د عقل په اساس نه ده څښکه شوی بلکه دادمختنی حل (حل وسط) په بنسټ ولاړه ده.

۲- دیموکراسی دسلیمی عقلی څیړنی نه بهر وتلی ځکه چه د څیړنو لیاړ یی تعقیب نکړه او په نتیجه کی یی ددی جرأت ونه موند چه د باری تعالی به وجود اعتراف وکړی نو ددی نظام به څه قیمت او ارزښت وی .. ؟!

۳- دیموکراسی په وهمونو او خیالونو ولاړ یو فکر دی چه له

واقعیت سره هیڅ شانی سمون او برابری نلری. او دا خبره چه گوندی په دیموکراسۍ کی د ولس په ذریعه د ملک قانون، لایحی او اداری جوړیږی او یا دا چه د ټول ولس په ذریعه د ملک حاکم ټاکل کیږی بالکل غلطه او بی بنیاده ده.

۴- په دیموکراسۍ کی اقلیت په اکثریت حکومت کوی نه دا چه قدرت د اکثریت په لاس کی وی.

او د شریعت حکم د یو شی په قبولولو او دهغی په ردولو او یا دیو شی دصحت او عدم صحت په هکله د اسلامی اصولو نه گټل کیږی. چه دا دمسلمانانو د ژوندانه بنسټ او اصل شمیرل کیږی. او دا ناروا ده چه مونږ دی ددی اصل د منلو نه انحراف او سرغړونه وکړو ځکه چه الله تعالی

فرمائی: **«فَلَا وَرَبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكُمْ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ، ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتُمْ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا»**

(النساء آیت ۶۵)

هو! دا زموږ اصل دی او مونږ

پری ایمان لرو، خو د دیموکراسۍ په نامه د مخنیو غولول شوو اسلامی ځوانانو د خبرتیا په خاطر چه په حکم کولو کی انسانی عقل ته مراجعه کوی او یا دیوی معاملی او کار د فیصلی په هکله د چاپریال شرایطو ته سر ټیټوی او انتخابی لاره خپلوی. مونږ دا لازمی وگټله چه په خپله دي لیکنه کی د دیموکراسۍ نظریه وختیږو تر څو د هغی حقیقی بڼه خلکو ته روښانه شی.

زمونږ عقیده مونږ ته دا را په گوته کوی چه د دیموکراسی اساسات او بنسټونه د اسلامی شریعت د احکامو سره پوره توپیر او جلاوالی لری او دهغو سره په تناقض او تضاد کی دی.

د مثال په توگه:

*اسلام په یو عمل یا دحق حکم کوی او یا دباطل او هغه ته یا هدایت وائی او یا گمراهی خو دیموکراسی منځنی حل لټوی.

*په اسلام کی انسان د الله تعالی په بندگۍ مکلف دی خو په دیموکراسۍ کی د خپلو خواهشاتو بنده

دی.

*په اسلام کی د بشر اعمال او کارونه باید په شرعی اصولو برابر وی خو په دیموکراسی کی د خپلو غوښتنو سره سم خپل کارونه سر ته رسوی.

*په اسلام کی د تشریع مصدر الهی وحی ده خو په دیموکراسۍ کی بی مصدر ولس دی.

نو په دی اساس دیموکراسی په کلی توگه د اسلام شریعت سره نه پخلاکیدونکی دریځ لری چه په هیڅ صورت نه په اصولی مسائلو او نه هم په فروعی مسائلو کی له اسلام سره یو ځای کیدی شی. ځکه چه اسلامی کړنلاری د شریعت په واسطه او د دیموکراسۍ کړنلاری د بشری ناقص عقل په واسطه تعین شوی دی او همدارنگه مسلمان د یو دیموکرات سره هیڅکله فکری اتفاق ته نشی رسیدلی، ځکه چه دمسلمان و یاږد الله تعالی په بند کی نغښتی دی او دیموکرات په خپلی آزادی او نه تړل توب (بی لاری توب) ویاړی یعنی د خپلو خواهشاتو په بندگی کی.

د اقتدار چوکۍ

چوکۍ په منځ یوه ده، پسی هریو صیب کړم دی

قسمت کی به دیو وی زوه کی هریو سره غم دی

تنکی تنکی زخمونه ماویل چه به پیوند شي

شیندي راته پری مالگی په ظاهره کی مرهم دی

بناسته کابل یی وران کړ دبیروت کانی پرې وشوی

شیعه راته ایران سکونوي داخل کی گلم جم دی

کوی هریو خپل سوی دیو له بل دپاسه

بل شوی دنفاق اورمی په کوروکلي چم دی

چا او ینکی پاکی نه کپلی دکونډو یتیمانو

لانسور به څومره ژاړي چه ئی نوی نوی غم دی

په ډیرو قصابانو کی مثل دی غوامرداره

نه بل باندی رضادي نه ئی خپله څه کارسم دی

داکوم رنگه بازي ده چه دوی یی په میدان کړي

په جوش د اقتدار دي حیران ورته عالم دی

ظاهر چرگه زما وه خو هگۍ یی اوس دبل دي

هر یو د بادارمخکی اوس ورځي میده قدم دی

په ځای داخوت او محبت^{پانگه} نور څه ده

څه نوی تحفه نشته هم هماغه توب او بم دی

دا کار خو انساني دی وحشت پکی دڅه شو

مهنی خو شمارل کیږي که هر څومره تورتم دی

داتاسی قضاوت اوس دالله لپاره وکړئ!

دا واره حقیقت دی او که ماڅپړی ستم دی

راسره وژاړي

داسی به وی څوک چه مظلومان راسره وژاړي
کونډی او تور سری یتیمان راسره وژاړي
کلی اوکورونه ئی وحشیانو بمبار کړی دي
څوک دی چه خیمو کی عزیزان راسره وژاړي
دبستی او ډاگونه د وطن چه پرې گلگون شول
وینو کی لبت پست چه شهیدان راسره وژاړي
وینه دمظلوم ئی چه شرابو غوندی نوش کړله
دی ظالم له لاسه په سوران راسره وژاړي
مالگی راله نور په پرهرونو باندی مه شیندی
نشته بل همدرد مگر گریوان راسره وژاړي
توری وریځی جوړی د بمونو د لوگو شولی
داسی معلومیږی چه آسمان راسره وژاړي
ډیر ئی ما او تا غوندی سخا کړی جیلخانو کی دی
څوک دی چه په ظلم د زندان را سره وژاړي
څوک د ژړا نشته دی(عابده) چاله ژاړی ته
بنائی په دی غم کی شاعران را سره وژاړي

د آزادي پسرلي

لعل محمد «افسوس»

ای پسرلیه سترې مشې! چه لا بیا راغلی
په کنډوالو بدل هیواد ته له کوم خوا راغلی
د آزادي کوم یو پیغام درسره شته دی که نه
که د پخوا په شان تش تور ځانله تنها راغلی
زمونږ د ژوند څه آرزوګانې دی راوړې که نه
حال راته وایه په خندا که په ژوا راغلی
د کونډو، رنډو، یتیمانو څه تسل به جوړ شي
که یی لانور هم په دردو نو کی سنیوا راغلی
د آزادي غوټې به دی گلشن کی وغوړوي
که په دی پاتې ډنډرونو څه بلا راغلی
د وطن ژوبلو پرهرونو کی می مالګی دوړې
که یی علاج لره مرهمه مسیحا راغلی
تا دافغان دې در په دره ژوند ته څه راوړې
چه نیکمرغی درسره شته که نیمه خوا راغلی
تا دافغان ولس لپاره څه تحفی راوړلی
له خپل مقامه مرور یی که په غلا راغلی
څه دالله درضا کار به دی له لاسه وشي
که دغرض بازار ته ته هم په سودا راغلی
د ژوند په شپو به می لانوره تاریکی راوړلی
که علا مه دصباوون یی او رڼا راغلی
ستا دنیکمرغ راتګ مثال به «افسوس» داووايم
چه دهیواد مجنون ته ته ورکه لیلی راغلی

دعوت مجله

پوسټ بکس: ٦١٤ - G.P.O - پشاور
پاکستان

دلکونو بهير

دکنرونو ولايت داسلامی امارت ددعوت او ارشاد له رياست څخه امير سلام «فانی»

ورور ليکي:

محترم ددعوت مجلی مدیر او نورو کارکونکو!

اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

له هرڅه دمخه دکنر دلوړو لوړو غرونو له فضا نه تاسی ته دافغانستان دآزادی مبارکی درلیرم .

وروسته له ډیرو سلامونو او نیکو هیلو دا دعاکوم چه الله تعالی دی ددعوت مجلی ریښتینی دعوت نور هم پسی گړندی کړی، ځکه ددعوت مجله مونږ ته دتوحید درس راکوی او دالله تعالی دین راته د رسول الله صلی الله علیه وسلم په طریقه ښایی.

ددعوت مجلی هر مضمون پخپل خپل ځای ډیر دقدر وړ دی، بالخصوص د شهید شیخ جمیل-الرحمن (رحمه الله) هغه ویناگانې چه دافغانستان آینده ستونزی او مشکلات یی دمجاهدینو دتنظیمونو په تعدد او عدم اتحاد کی ارزیابی کړی او نن هغه واقعیتونه دهرچاپه وړاندی عملی کیري، زمونږ لپاره ډیر گټور نصیحت دی او ددعوت مجلی ښکلا زیاتوی. ددعوت مجلی دلاکامیابی په هیله !

امیر سلام «فانی»

دضلع مردان له رستم څخه عزیزالله «عزام» ورور لیکي:

ددعوت دپښتو مجلی سر محرر او نورو کارکونکو ورونو!

اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

ډيرو کمونستې جنايت کارانو ناوړې آرزوگانې خاورې کېږي، د بيرک کارمل بدمعاشي يې په حُکمه را وويشته او دنجيب د ملي پخلا توب دسيسه يې شنډه او د دفاع خود بخودي د غرور چيغه يې ورته په ستوني کې وچه کړه.

خو نن داسې ښکاري چه دغه قوت دخپلو درندو وظايفو په سرته رسولو کې ستومانه او بې وسي دي. د افغانستان ټول وجود د امنيت سا اخستي او د مجاهدينو د مشترکو شوراگانو له خوا يې چاري په بڼه ډول سرته رسول کيږي خو زمونږ د هيواد زړه د کابل ښکلي ښار لا تر اوسه په بدامنه ډول درزېږي او د مرگ او ژوند په کشمکش کې پروت دي دا حُکه چه د اقتدار چاري يې د هغو کسانو په لاس دي چه د جهاد د رهبري او د مجاهدينو داعلي قومندانۍ ادعا کوي.

د دوی د اقتدار په يوه مياشتنۍ دوره کې کابل د خونړيو خپل منځي جگړو شاهد ؤ. د کابل د ښاريانو هغه ستره خوښي چه د مجاهدينو د فاتحانه راتگ لپاره يې په زړونو کې روزله او د خوښۍ هغه بې ساري ترتيبات چه د ښار خلکو د مجاهدينو د رهبرانو لپاره نيولي وو دغم او ماتم په مجلسونو بدل شول په ښار کې امنيت ټينگ نه شو، دښار وجود د تنظيمونو له خوا ټوټه ټوټه شو او په هره برخه يې د جلا جلا حکمر وائي بيرغونه هسک شول. د مسلحو رقيبو ډلو تر منځ تاو تريخوالي ورځ په ورځ زياتيږي او دلوټ مار داسې پيښي رامنځته شوي چه د خارجي يرغلگرو قواؤ له خوا يې هم د تاريخ په اوږدو کې ساري نه ليدل کيږي. د کابل موزيم روسانو لوټ کړي ؤ او عامه کتابخانه او د پوهنتون کتابتون چه د هيواد سترې علمي ذخيري وي د مجاهدينو له فتحي نه وروسته لوټ شوي، ملي آرشيف چه په زرگونو ډول خطي نسخي پکې دسونو کلونو راپديخوا خوندي ساتل شوي وي د غلو او لومبارانو له خوا دنومياليو مجاهدينو د اقتدار په دي نيکمرغه دوره کې له منځه لاړي.

له هرڅه نه مخکې ستاسې دټولو لپاره دالله تعالی په دربار کې ستاسې دشرعی مقصدونو او آرزوگانو دپوره کیدو دعا کویم.

مامخکې هم یو لیک دراستولی ؤ او هغه نشرته سپارل شویدى، دنشرکیدو یی ستاسې څخه ډیره ډیره مننه کوم هیله کوم چه دمنځنۍ آسیا داسلامی هیوادونو په سیاسي، عقیدوي او اقتصادي حالاتو باندې رڼا واچوی.

والسلام

ستاسې مخلص عزیزالله «عزام»

له اکوړه خټک دوهم نمبر کیمپ څخه غیاث الدین «توحیدی» داسې لیکي:

محترم ددعوت دپښتو مجلې مدیر او نورو کارمندانو!

اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

زه د دعوت مجله لولم او دهر مضمون په لو ستلو ډیر زیات خوشحالیږم او دامضامین لکه دشهید شیخ جمیل الرحمن(رحمه الله) تقاریر او نصیحتونه، داسلامی امارت په هکله معلومات او مرکې او سلفی عقیدې ته دعوت، په هر گڼه کې همیشه د الی-جاری ساتی، دابه ددعوت مجله ډیره پرمخ تللی کړی. همدارنگه مونږ یو انتقاد (نیوکه) لرو او هغه داچه تاسې ۱۴۱۲هـ ق کال دشعبان او رمضان دمياشتو په گڼه کې دلیکونو بهیر کې یو مارغه رسم کړی ؤ، هیله کوو چه ددعوت مجله کې دهر ډول تصویر نه ډډه وکړی یو خو دسنتو مخالف کاردی اوله بلې خوا مخالفینو ته داعتراض فرصت په لاس ورځی. ډیره ډیره مهربانی.

ستاسې ورور غیاث الدین «توحیدی»

زرولی خان «صدیقی» ورور دچکدری له کیمپ څخه لیکي:

محترم ددعوت مجلی مدیر او نورو ملگرو!

اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

دسلام څخه وروسته له رب العزت څخه غواړم چه تاسې ټول به دصحت او عزت په لباس پټ یاست. ددعوت مجلی په پښتو ژبه کی دلوستونکو په وړاندې ډیر قبولیت موندلی دی، مضامین یی دومره بی ساری دی چه زه یی دنورو جرائد او مجلاتو له کتلو څخه عاجزه کړی یم، په هر وخت کی دعوت مجله لکه دیو خوړ ملگری راسره وی او ترهغی یی باریار گورم ترڅو نوی گټه راورسیږی. زمونږ دایو تجویز چه که دنورو مضامینو سره سره په دعوت کی که ځینو لنډو داستانونو او قیصوته ځای ورکړئ نو ډیره به ښه وی.

ددعوت مجله تل ترته پښاد باد!

زرولی خان «صدیقی»

محمدنادرشاه ورور دناوگي له کیمپ څخه پخپل لیک کی لیکي:

خپلی نیکی هیلې او آرزوگانی ددعوت مجلی مدیر او نورو کارکوونکو ته وړاندی کوم!

اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

پدی ډیر زیات خوښ او خوشحاله یم، چه ددعوت دپښتو مجله وخت په وخت خپل دښایست او ښکلا پلوشی لکه د لمر دزړینو وړانگو په چټکتیا سره خپروی. الله تعالی دی ددعوت مجله په راتلونکی کی هم دافغانستان دمظلوم او زوریدلی ملت دنیکو هیلو او غوښتنو لپاره دبری په لور روانه کړی. په پای کی ددعوت مجلی کارکوونکو او دوستانو ته خصوصاً او دنړۍ ټولو مسلمانانو ته عموماً په افغانستان کی داسلامی انقلاب او جهاد دکامیابی مبارکی وایم. ستاسی دبریالیتوب په هیله!

ستاسی ورور محمد نادر شاه

د باجوړ ايجنسي د شاه جهان آباد د دوهم غبر کيمپ څخه جگړن فضل مولا «علميار» صاحب ليکي:
بناغلي ددعوت مجلي مدير او نورو هم قدمو ملگرو!

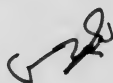
اسلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

له الله تعالى نه سوال کوو چه الله تعالى مو دصحت په جامه پټ او دقرآن او سنت په اشاعت او دعوت کی کامياب او موفق لره!

محترمو: مونږ هر وخت ددعوت مجلي درارسيدو په طمع يو، داځکه چه دامجله ډير په زړه پوري مضامين لری، داسلامي روزنی لپاره په ښکلو مطالبو، دجيدو علماؤ او همدارنگه دشهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله) په زرينو وينا گانو مشتمله وی. الله تعالى دی دامجله همداسی دقرآن او سنت داشاعت لپاره ترقيامته پوري جاری لری.

والسلام

جگړن فضل مولا «علميار»

محترم د دعوت مجلي لوستونکو ورونو!

سلامونو ته مو وعليکم السلام ورحمة الله وبركاته وايو.

ستاسی دمینی او خلوص نه ډک لیکونه راورسیدل، درالبزلو موډیره ډیره مننه!
ورونو: د دعوت مجله ستاسی غوندی دبادرکه لوستونکو په وړاندیزونو او انتقادونو دترقی په لور روانه ده، مونږه نور هم پدی انتظار یو چه مونږ ته خپلی نوری نیمگړتیاوی او تجویزونه په گوته کړئ چه مجله نوره هم ستاسی په نیکو لارښوونو ښکلی او ښایسته شی.
ترڅو دعوت مجله وکولی شی چه پخپل اصلی مسیر دیوی علمی تگ لاری په لرلو سره وڅرخيږی.

ستاسی د نورو لیکونو د رالیزلو په انتظار!

(اداره)

فیہی ارشاد

عن أبي هريرة ،رضي الله عنه قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم: أي الأعمال أفضل؟ قال: إيمان بالله ورسوله « قيل: ثم ماذا؟ قال: «الجهاد في سبيل الله» قيل: ثم ماذا؟ قال: «حج مبرور»

(متفق عليه)

ترجمہ: از ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ روایت است کہ گفت: از رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پرسیدہ شد کہ کدام عمل بہتر است؟ فرمود ایمان بہ اللہ تعالیٰ و رسولش. گفتہ شد باز کدام، فرمود جہاد در راہ اللہ تعالیٰ. گفتہ شد باز کدام؟ فرمود حج مقبول.

د نوي اسلامي حکومت له مسئوليتونو څخه

- ۱- قرآن او سنت بايد د قانون اعلى مرجع وي، ځکه چې د ايوازينۍ لارده چې ټول مسلمانان پري راجمع کيدای شي.
- ۲- په افغانستان کې بايد په فوري توگه اسلامي حکومت قايم شي.
- ۳- د اسلام په سيوري کې امنيت برقرار شي.
- ۴- دخلکو ورځنۍ ژوند له شرعي تعليماتو سره سم عيار او شرعي حجاب په فوري توگه نافذ العمل شي.
- ۵- د پخواني ملحد حکومت د بقاياؤ تصفيه دې وشي او له حکومت څخه دې ليري کړي شي.
- ۶- د اسلامي مسئوليتونو د اداء کولو په غرض دې ټولو جهادي تنظيمونو ته امکانات او حقوق ورکړای شي.
- ۷- د اسلامي دعوت دنشر او اشاعت لپاره دې ټول وسايل په کار واچول شي.
- ۸- د ديني تربیې لپاره دې په کابل او ولاياتو کې ديني مدارس تاسيس کړای شي.

نوی اسلامي حکومت ته د جماعة الدعوة د هیئات وړاندیزونه

د ژبني، قومي، سمتي او تنظيمي رقابتونو د اور لمبې ورځ په ورځ پورته كيږي، د اقتدار غوښتنې د حرص سمندر هره ورځ تر بلې زيات پسي طوفاني كيږي، د شورا او مشوري هغه اساس چه قرآن مبارك په نخبه كړي او دبشریت لارښود هر وخت په خپل نيكمرغه ژوند كي عملي كړي او ورباندې يې تاكيد كړي كاملاً له منځه تللي او هر څوك غواړي چه خپلي تنظيمي آرزوگاني اشباع كړي.

نه پوهيږو يوه مياشت وروسته چه د جهادي شورا د رئيس پوهاند مجددي د اقتدار دوره سرته رسيږي او د پښتور دهغي معاهدې په اساس چه يوازي د اوو تنظيمونو مشرانو په خپل منځ كي لاس ليك كړي وه او نور جهادي قوتونه ئي تری بې برخي كړي وو بايد اقتدار قيادي شورا ته وسپاري د څه ډول شرايطو او حالاتو آسمان به زمونږ په زوربدلي ملت را پريوزي.

زمونږ دعا دا ده چه الله تعالی دی جهادي مشرانو او ټولو مجاهدينو ته داتفاق او اتحاد توفيق ور په برخه كړي او د ځان ځاني له مهلك مرض څخه دی يې وژغوري.

دوی بايد دخپلي پوهي او عملي پانگو سره سره له تاريخي تجربونه عبرت واخلي او افغانستان كي د تيرو رژيمونو د واکمنانو سرنوشت په نظر كي ونيسي چه دېي اتفاقيو او ځان غوښتني په وجه څنگه يوېل پسي رانسكور شول. جهادي مشران بايد د الله تعالی د رضا، د جهاد د لوړو اهدافو د سرته رسولو او دافغانستان د مسلمانانو د خير بنيگني په خاطر له خپلو ټولو شخصي او تنظيمي غوښتنو څخه تير شي او داسلامي حكومت د استقرار لپاره دی دايثار روحيه خپله كړي. همدغه ده زمونږ د دنپوي او اخروي نيكمرغي لار، دالله تعالی د رضه لار او د تاريخ او راتلونكي نسل له پري څخه د ژغورني لار.

وما علينا الا البلاغ.

////////////////

بحثی پیرامون کلمه طیه لاله الا الله

رحیم علی «توحید یار» قادیان

بسم الله الرحمن الرحيم

فاعلم انه لا اله الا الله.

(سورة محمد)

ترجمہ: یقیناً بدانید کہ جز اللہ تعالیٰ کس دیگری لایق و سزاوار عبادت نیست.

یکتائی ویی ہمتابودن اللہ تبارک و تعالیٰ را توحید می نامد. اللہ تعالیٰ

قبل ازہمہ درعالم روانی، اقرار و اعتراف و تصدیق توحید ربوبیت و

توحید الوہیتش را اخذ نموده بود. توحید ربوبیت را معنی چنین است کہ

تنہا ذات اقدس الہی است پرورش دہندہ و روزی دہندہ و تہیہ کنندہ ہمہ

لوازم غو و پرورش و او یگانہ ذاتیست کہ بہ ہمہ روزی میدہد واز ہمہ

نکرانی و حفاظت و حراست می نماید و ہنگام ضرورت بہ او تعالیٰ مراجعہ و

استغاثہ میشود و ذات او یگانہ مرجعیتست کہ در دہا و رنجہا را مداوا

میکند، نہ از کسی امداد می طلبد و نہ احساس ضرورت بہ کومک دیگران

دارد و توحید الوہیت چنین است کہ او تعالیٰ در ذات و صفاتش یکتا ویی

ہمتاست و مستحق ولایت عبادت و عظمت و تقدس ہمہ گونه است. در

قرآن عظیم الشان می خوانیم: واذ اخذ ربك من بنی آدم

من ظهورہم ذریعتہم و اشہدہم علی انفسہم الست

بریکم قالوا بلی شہدنا (سورة اعراف)

از حضرت ابن ابی کعب رضی اللہ عنہ در مسند احمد ضمن تفسیر این

ایہ کریمہ مرویست کہ اللہ تبارک و تعالیٰ دست بر پشت حضرت آدم علیہ

السلام نہاد و ہمہ روانیکہ تاروز قیامت موجود میشوند از پشت آدم

برون آمد، ہمہ را بر گروہ ہا منقسم ساخت و اجسام و صورتہا را برای شان

ارزانی داشت نیروی نطق و سخن برای شان اعطا فرمود سپس فرمود:

الست بربکم.

آیا من پرورگار شما نیستم؟ ہمہ اقرار و اعتراف نمودند: اری! تو

پروردگار و مالک حقیقی ما ی.

اللہ تعالیٰ فرمود، ہفت اسمان و زمین و پدرتان آدم علیہ السلام را

جزوی معبودی برای شما نیست (و اگر از اطاعت او سر باز زنید) می هراسم از آمدن روز یکه بر سر شما بیاید و دارای مصیبت و عذاب بزرگ باشد.

در باره حضرت هود علیه السلام می فرماید:

و الی عاد اخاهم هودا
 قال یا قوم اعبدوا الله
 مالکم من اله غیره

افلاتنقون؟ (سورة اعراف)

و به قوم عاد برادرشان هود را بحیث پیامبر فرستادیم وی گفت: ای قوم من تنها از الله تعالی عبادت کنید و بدانید که جز الله تعالی معبودی برای شما نیست پس آیا (از شرک) اجتناب نمی کنید؟

در باره حضرت صالح علیه السلام می فرماید:

والی ثمود اخاهم صالحا
 قال یا قوم اعبدوا الله مالکم
 من اله غیره (سورة اعراف)

و به قوم ثمود برادرشان صالح را بحیث پیامبر اعزام داشتیم وی خطاب

پس مرا بپرستید. همه پیامبران مردم را به عبادت ذات یکتای الله تعالی فرامی خواند. هنگامیکه حضرت آدم علیه السلام را به دنیا می فرستاد پیام خداوند متعال این بود که:

فاما یا تبینکم صلی هدهی
 فمن تبع هداي فلا خوف علیهم
 ولا هم یحزنون.

(سورة بقره)

ترجمه: اگر هدایتی از جانب من بشما رسید، آنرا تعمیل نمائید، آنرا نیکه از هدایت من پیروی میکنند هیچگونه اندوه و هراسی باو دست نخواهد داد.

در باره حضرت نوح علیه السلام می فرماید:

لقد ارسلنا نوحاً الی قومه
 فقال یا قوم اعبدوا الله مالکم
 من اله غیره انی اخاف علیکم
 عذاب یوم عظیم (سورة اعراف)

بدون شک نوح را بحیث پیامبر نزد قومش فرستادیم پس وی گفت ای قوم من، تنها از الله تعالی پرستش کنید،

بر شما گواه می گیرم که شما بر ربوبیت من تصدیق نمودید چنین نشود که از اقرار و تصدیق تان پا به عقب بکشید و ابراز ناخبری نمائید:

«اعلموا انه لا اله غیری»

یقیناً بدانید که جز من لایق و مستحق عبادت کسی نیست و جز من پروردگاری در جهان نیست، شریک و همباز بامن مه تراشید، من برای یادآوری این قول و اقرار شما پیامبران و رسولان را خواهم فرستاد و کتابهایی را نازل خواهم کرد. همه اقرار کردند لاله لنا غیرک.

الله تعالی برای یادآوری این کلمه طیبه ارسال پیامبران را به جهانیان آغاز نمود طوری که در قرآن مبارک ارشاد است:

وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون.

ترجمه: و هر پیامبری که پیش از تو فرستاده شده این پیام را برایش وحی می کردیم که جز من کسی دیگری لایق و مستحق عبادت نیست،

به قومش گفت: ای قوم من تنها الله تعالی را بپرستید بجز وی معبودی برای شما نیست.

و همچنین بود داستان حضرت شعیب و حضرت ابراهیم علیهم السلام که هر کدام به افراد ملت شان پیرامون توحید الهی توصیه می کردند و همه را بسوی اطاعت و پرستش ذات اقدس احدیت دعوت می کردند.

قرآن عظیم الشان از قول حضرت یوسف علیه السلام می فرماید:

يا صاحبي السجن
أرباب متفرقون خير أم
الله الواحد القهار
تعبدون من دونه
الأسماء سميتموها انتم
وأبأكم ما أنزل الله بها
من سلطان أن الحكم
إلا الله امر أن لا تعبدوا
إلا إياه ذلك الدين القيم
ولكن أكثر الناس
لا يعلمون (سورة يوسف)

ترجمه: ای دوستان زندانی ام، آیا

معبودان جداگانه بهتراند یا معبود یکتا و واحد و آنرا نیراکه شما می پرستید جز نامهای میان تهی که شما و پدران تان تراشیده اید چیز دیگری نیست، خداوند پاک برای پرستش آن حکمی و دلیلی فرو نه فرستاده است. تنها از امر الله تعالی باید تعمیل گردد و حکم الله تعالی اینست که جز الله تعالی از کس دیگری پرستش نشود، همینست راه راست اما بیشتر مردم غی دانند.

از آیات متبرکه فوق قرآن عظیم الشان به روشنی هید است که امر الله متعال به تمام انبیاء و پیامبران

لا اله الا الله بود اما رسالت مطابق به عصر و زمانش فرق می کرد یعنی کلمه طیبه در زمان حضرت آدم علیه السلام عبارت بود از لا اله الا الله آدم نبی الله، در زمان نوح لا اله الا الله نوح رسول الله، در زمان حضرت ابراهیم علیه السلام لا اله الا الله ابراهیم رسول الله، در زمان موسی علیه السلام لا اله الا الله

موسی رسول الله، در زمان حضرت عیسی علیه السلام لا اله الا الله عیسی رسول الله و در عصر فرخنده حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم لا اله الا الله محمد رسول الله بوده است.

جزء نخست کلمه (لا اله الا الله) برای همه پیامبران و انبیاء علیهم السلام یکسان بوده و همه شان باین کلمه مردم را دعوت میکردند کسانی که این کلمه رامی پذیرفتند بنام مسلمان یاد و مستحق جنت شناخته می شدند و آنانی که ازین کلمه سر باز می زدند و از آن انکار می کردند نافرمان و مستحق جهنم قرار می گرفتند و از همین جهت است که شناخت این کلمه طیبه و عمل کردن بر آن وجیبه مسلمانان است.

فضیلت کلمه طیبه:

رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید:

ما من عبد قال لا اله الا الله ثم مات

على ذلك الادخل الجنة (مسلم)

یعنی کسیکه اقرار کند بر لاله
الاله و بعداً ببرد داخل جنت می
گردد.

حضرت ابوبکر صدیق رضی الله
می فرماید من از رسول الله صلی الله
علیه وسلم پرسیدم ذریعه نجات در
دین اسلام چیست. پیامبر اکرم
فرمود:

من قبل منی الكلمة التي عرضها
على عمي فردها فهي له نجاة. (احمد)
یعنی کلمه ای را که من آورده ام
و به کاکایم ابو طالب تقدیم داشتم و
وی آنرا رد نمود کسی بپذیرد این کلمه
برای عقیدت مندان و گرویدگان آن
وسیله نجات است.

همین کلمه باعث رفع آلام
و مصایب دنیوی است و کسی که آنرا
بکثرت قرائت می کند جان و مالش در
ایمن الهی قرار می گیرد. رسول الله
صلی الله علیه وسلم می فرماید:

ا صوت ان اقاتل الناس حتى
يقولوا لا اله الا الله فمن قالها

فقد عصم مني صاله ونفسه
الا بحقه وحسابه على الله.

(بخاری شریف، مسلم).

ترجمه: بمن دستور داده شده که تا
زمانی علیه مردم به نبرد پردازم تا به
کلمه لا اله الا الله اقرار کنند و حینیکه
به این اعتراف کنند میتوانند جان
و مال شان را نجات دهند مشروط بر
اینکه مرتکب قتل نه شده باشند
و حساب شان نزد الله تبارک و تعالی
است. ازین حدیث مبارک برمی آید که
این کلمه طوریکه متضمن نجات
انسان از مجازات های اخروی است
درین جهان نیز مصونیت وی را
تضمین میکند.

رسول الله صلی الله علیه وسلم
می فرماید:

جده و ایمانکم قبل یا رسول الله
و كيف نجده ایماننا قال اکثرها من قول
لا اله الا الله (احمد-طبرانی-ترغیب).

یعنی ایمان تان را تجدید کنید
عرض شد یا رسول الله چگونه میتوان
ایمان را تجدید کرد انحضرت صلی

الله علیه وسلم فرمود: کلمه طیبه
لا اله الا الله را بکثرت قرائت نمائید.

باطراوت و تازگی ایمان سایر
عبادات بدنی و مالی نیز سر سبز
و شاداب میگردد زیرا کلمه طیبه
در حقیقت اصل و ریشه است و سایر
اعمال همچون فرع و شاخها ست و
ازین جهت است که اگر اصل و ریشه
زنده و تازه باشد فروعات و شاخهانی
سر سبز و شاداب نگهداشته میشود.
رسول الله صلی الله علیه وسلم می
فرماید:

الایمان بضع وسبعون
شعبة فافضلها قول لا اله
الا الله و ادناها اما طة الاذی
عن الطريق والحیاء شعبة من
الایمان (بخاری)

ترجمه: ایمان هفتاد شعبه دارد
که افضل ترین آن کلمه لا اله الا الله
و کو چکترین آن محو ویدر افگندن
اشیای مضر از راه های آمد و شد
انسانان است و حیا یکی از شعب
ایمان است.

(باقیدارد)

آیة الله العظمى الخميني (مد ظله العالی) والعلامة العظمى والمفتي العظمى آية الله العظمى الخميني (مد ظله العالی)

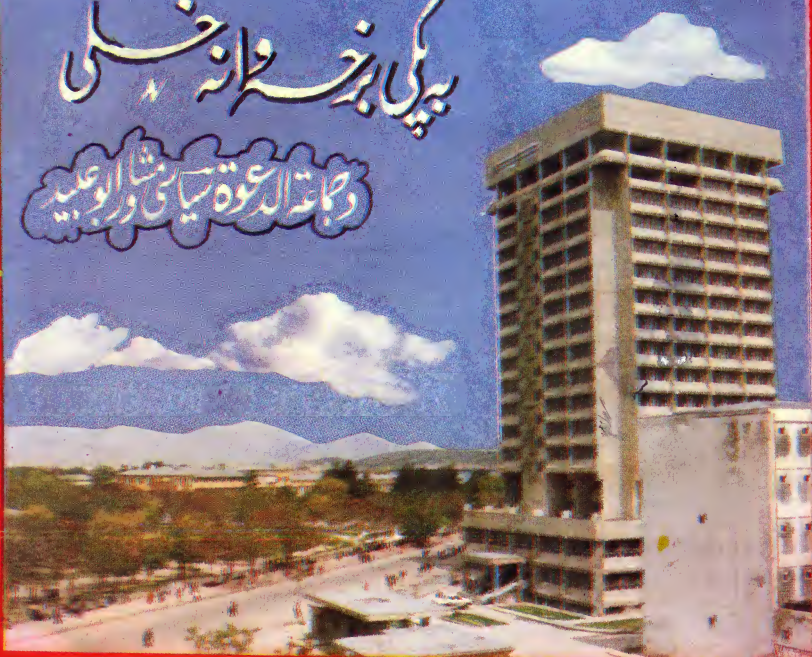
دعوت

توحيد الوجود

۲۱ گنه

مفاهيم اسلامي و اجتماعي و سياسي و اقتصادي و فرهنگي و تربيتي و اخلاقي و فقهي و حقوقي و ادبي و هنري و تاريخي و جغرافي و علمي و فني و رياضي و ورزشي و تفریحی و سرگرمی و ...

که کابل بناردقت در گمته لود مسابقی
 په دگر بدل شی نو جماعت الدعوة
 بپي برخه نه خلسی
 د جماعت الدعوة سياسي مشاورو عليه

الهی قرمان

بسم الله الرحمن الرحيم

ومن الناس من يعجبك قوله في الحياة الدنيا ويشهد الله
على ما في قلبه وهو ألد الخصام ٥
وإذا تولى سعى في الأرض
ليفسد فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد ٥

(البقره - ٢٠٤)

ترجمه: او دخلکو یوه ډله ده چه په دنیا کی د دوی خبری ستا
لپاره د تعجب او حیرانیتا وړدی او دوی په خپلو زړونو باندی الله
گواه نیسی په داسی حال کی چه دوی سخت دښمنان دی. کله چه
دوی ته په ځمکه کی اقتدار و سپارل شی هلته فساد کوی، فصلونه
او نسلونه تباہ کوی او الله تعالی مفسدین نه خوښوی.